

இலக்கணம் கற்பேரம்

திருமதி. விக்னா பாக்கியநாதன் B.A

வெளியீடு:
கலைவிளக்கு

முதற்பதிப்பு - 1992

வெளியீடு:
கலைவிளக்கு
S.Packiyanathan
Droote.13
4600 Dortmund.14
Germany.

கணனி மூலம் தமிழெழுத்து:
Vethanayagam Gabriel
Dannecker str.94
7470 Albstadt.1
Germany.

அச்சுப்பதிவு:
Vidi
Druckwerkstatt
Offsetdruck
Am Zippen.1
4600 Dortmund.1
Germany.

Prinny

MANN (ERDE) MAGAZIN
V. Sivarajah
Am Windhövel 18a
47249 Duisburg
Germany

1.1.2020

MANN (ERDE) MAGAZIN
V. Sivarajah
Am Windhövel 18a
47249 Duisburg
Germany

இலக்கணம்

கற்பேரம்

MANN (ERDE) BÜCHEREN

V. Sivarajah

Am Windhövel 18a

47249 Duisburg

Germany

திருமதி. விக்னா பாக்கியநாதன்

முகவுரை

ஒரு மொழியை எழுத்து வடிவிலே திறம்படக் கையாள்வதற்கு அதன் இலக்கணத்தை ஓரளவுக்காவது தெரிந்து வைத்திருத்தல் அவசியம். பேச்சிலே பிழைபடச் சொற்களைப் பாவித்தாலும், இலக்கண விதிகளை மீறினாலும் அவற்றால் அதிகம் பாதிப்பு ஏற்படாது. ஆனால் எழுதும் போது பிழைகள் ஏற்பட்டால் அவை நின்று நிலைத்து, மற்றவர்களுக்கும் பிழைகளையே கற்பிக்கும். இங்கே எழுதியவரின் அறியாமை புலனாவதோடு, அவரைப் பின்பற்றி எழுதுவோரும் அப்பிழைகளைச் சரியானதெனக் கொள்ளும் நிலையும் உண்டாகிறது. இது விரும்பத்தக்க தொன்றல்ல. எனவே எழுத்துலகில் பிரவேசிப்போர் இவ் விடயத்தில் அதிகிரத்தை காட்டவேண்டும்.

ஜேர்மனியிலே வெளியாகும் "கலை விளக்கு" என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்த "இலக்கணம் கற்போம்" என்ற கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலுருவம் பெற்று வெளிவருவதையிட்டு ஜேர்மனியில் வாழும் நாம் பெருமை கொள்ளவேண்டும்.

புலம் பெயர்ந்து நாம் எங்கு வாழ்ந்தாலும் எமது மொழி, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு என்பவற்றைப் பேணவேண்டும். மேனாட்டுச் சூழ்நிலையிலே நாம் மூழ்கிப் போகாமல் எமது தனித்துவத்தைப் பேணவேண்டும். எம்மினத்தவர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் எமது மொழியும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது எனலாம். தமிழ் மொழிக்குத் தனித்தியங்கும் தன்மையுண்டு; காலத்துக் கேற்ப நலிந்தும், விரிந்தும் தன்னை விஸ்தரித்துக் கொள்ளக்கூடியது என்பதை விளம்புவனவாக வெளி நாட்டில் பல்வகைத் தமிழ் நூல்கள், ஆக்க இலக்கியங்கள் வெளிவருவதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இந்நூலை எழுதியுள்ள ஆசிரியை திருமதி. விக்னா பாக்கியநாதன் அவர்கள், இங்கு புலம் பெயர்ந்தவர்கள் மத்தியில் ஒரு எழுத்தாளராகவும், கவிஞராகவும் திகழ்கின்றார். இவர் பல கவிதை நூல்கள் வெளியிட்டது மட்டுமன்றி பெண்ணடிமையை எதிர்த்துக் கட்டுரை நூலொன்றையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தமிழர் எங்கு வாழ்ந்தாலும் தாய் மொழியின் இலக்கண வரம்புகளை மீறக்கூடாது; தாய் மொழியை மறக்கக் கூடாது; என்பதற்கிணங்க "இலக்கணம் கற்போம்" என்ற இந்த நூலை இலகு தமிழிலே, எல்லாத் தரத்தினரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலே எழுதியிருப்பது பாராட்டக் கூடிய தொன்றாகும்.

"பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்" என்ற நன்னூலார் கூற்றுக்கிணங்க புதிய உதாரணங்களோடு, எளிய சொற்களைக் கையாண்டு எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூலில் தமிழிலக்கணம் முழுவதையும் காணாவிட்டாலும் ஓரளவுக்குப் பயனான நூலென்றே கூறலாம். தமிழிலக்கண அறிவுக்கு உதவக்கூடிய இந்நூலை எழுதிய இவ்வாசிரியை காலத்துக்கு, இடத்துக்கு ஏற்ற ஒரு தமிழ்த்தொண்டு செய்துள்ளார். இதுபோல் மேலும் பல நூல்களை இவர் தமிழுலகுக்கு அளிக்கவேண்டும் என வாழ்த்துகிறோம்.

முத்துச் சொக்கன்

B. Com, B. phil (Hons) Dip. in Ed.

[இலங்கைப் பாடசாலை

முன்னாள் அதிபர்]

வாழ்த்துரை

மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்குக் கல்வி இன்றியமையாததாகும். கல்வியைக் கற்பதற்கு மொழி அவசியமாகும். மொழியைப் பிழையின்றி பேச, எழுத, வாசிக்க அம்மொழி இலக்கண முறைப்படி கற்பிக்கப்பட வேண்டும். மொழி என்பது பெருக்கெடுத்து ஓடிச்செல்லும் ஆற்று வெள்ளம் போன்றது. அந்த மொழி வெள்ளம் பல திசைகளில் ஓடித் திரிபடையாமல், மொழி மரபு கெடாமல் ஒரே பாதையில் ஓடிச் செல்லப் பாதுகாப்பாக இருக்கும் கரையே இலக்கணமாகும். இதனை நன்கு உணர்ந்த திருமதி. விக்னா பாக்கியநாதன் அவர்கள், தான் கற்ற தமிழ்மொழி இலக்கணத்தை எமது வருங்கால சந்ததியினர் கற்று, தாய்மொழி அறிவைப் பெற்றிடக் 'கலைவிளக்கு' சஞ்சிகையில் 1989 ம் ஆண்டிலிருந்து, 'இலக்கணம் கற்போம்' என்ற பகுதியை ஆரம்பித்து, இன்று வரை இலகுவான நடையில் அனைவரும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் சிறந்த உதாரணங்களுடன் எழுதி வந்திருக்கிறார். இந்தத் தமிழ்மொழி இலக்கணக் கல்வியால் நிறைந்த பலன்கள் கிடைக்க வாய்ப்பிருப்பது அறிந்து 'வண்ணத்துப் பூச்சி' சஞ்சிகையிலும் வெளியிட்டுப் பலரும் பயனடைய வழி செய்தோம். இவ்வாறு சஞ்சிகையில் வெளிவந்ததுடன் நிற்காது, அனைத்துத் தமிழ் மக்களும் கற்றுப் பயனடைய, இதனை நூல்வடிவில் உருவாக்க முன்வந்த திருமதி. விக்னா பாக்கியநாதனின் திறமையும், விடாமுயற்சியும் அளவிடமுடியாதது. ஆகவே இதனைச் சகல தமிழ் மக்களும் படித்துப் பயனடைய வேண்டுமென்று கூறி, திருமதி. விக்னா பாக்கியநாதனுக்கு எம் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

3538 MARSBERG - 9
GERMANY
01 - 10 - 1992

'வண்ணத்துப் பூச்சி'
சஞ்சிகை
ஆசிரியர்கள்.

எமதுரை

“பேசும் பொழுதும், எழுதும் பொழுதும் இலக்கணப் பிழையறப் பேசவும், எழுதவும் பழகல் வேண்டும். பிழைபடப் பேசினும் எழுதினும், இலக்கணக் கல்வியாற் பயன் ஒரு சிறிதும் இல்லை. பேசும் பொழுதும், எழுதும் பொழுதும் எல்லோருக்கும் பொருள் விளங்கத்தக்க இயற் சொற்களை வழங்கல் வேண்டும்.”

- ஆறுமுகநாவலர் -

ஒரு மொழியை எழுத்து வடிவிலே திறப்படக் கையாள்வதற்கு இலக்கண முறைமையினை ஓரளவாவது தெரிந்திருத்தல் அவசியம். பேசும் போது இலக்கணப் பிழை ஏற்படின் அதனால் பாதிப்பு ஏற்படாது. ஆனால் எழுத்தில் இலக்கணப் பிழை இருப்பதனால் அது மொழியின் தன்மையையே மாற்றி அமைத்துவிடும். எழுத்தில் இலக்கணப் பிழை இருந்தால், அங்கே அதை எழுதியவரின் அறியாமை புலனாவதோடு அவரைப் பின்பற்றி எழுதுவோரையும் பிழையான அறிவுக்கே கொண்டு செல்லும். இது விரும்பத்தக்க தல்ல. இன்று புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழ்கின்ற எழுத்தாளர்கள், முக்கியமாக இவ்விடயத்தில் மிகவும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இவர்களைப் பின்பற்றி இங்கு வாழ் இளைய தலை முறையினர் எழுத முயல்வார்கள். எனவே இங்கு எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் இவற்றைக் கவனித்துக் கொள்வது தமிழ்மொழிக்குச் செய்யும் பெரும் தொண்டு எனலாம்.

எம்மால் வெளியிடப்பட்டு வருகின்ற கலை விளக்குச் சஞ்சிகையிலே தொடராக வெளிவந்த “இலக்கணம் கற்போம்” என்ற பகுதியையும், வினா விடைப் பகுதியையும் தாங்கியே இச்சிறு நூல்

வெளிவருகின்றது. தமிழிலக்கணம் என்பது ஆழ்கடற் பரப்பினையும், அதன் எல்லை காணா ஆழத்தையும் ஒத்தது. அத்தகைய இலக்கணக் கடற்பரப்பிலே முகரப் பட்ட சிறு துளிகளே இந்நூலில் உள்ளன. தமிழிலக்கணத்தின் முழுமை இங்கில்லாவிட்டாலும், ஓரளவுக்கு முக்கியமான பகுதிகள் இலகு முறையிலே, இலகு மொழியிலே தெளிவான விளக்கங்களுடன் எழுதப் பட்டுள்ளன. புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் எம்மினத்து மாணவர்களுக்கு தமிழறிவுடன் இலக்கண அறிவும் ஒன்று சேரவேண்டும்; அதற்கு வாய்ப்பான முறையில் இலகு இலக்கணத்தைப் புகுத்த வேண்டும்; என்ற சிந்தனையின் வெளிப்பாட்டினாலே அரும்பிய இந்நூலை யாவரும் வரவேற்பார்கள் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

மேலைநாடுகளில் எம்மவர் மத்தியில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள், சிறுவர் சஞ்சிகைகள், சிறுகதைகள், நூல்கள், பத்திரிகைகள் என்பன வெளிவந்த போதும் இலக்கண நூல், இலக்கணப் பயிற்சிகள் என்பன அரிதாகவே உள்ளன. இக்குறையினை ஓரளவாவது ஈடுசெய்யும் வகையில் எழுந்துள்ள இந்நூல், அழகான கொம்பியூட்டர் அச்செழுத்துடன் மிளர்கின்றது. எதுவித பிரதிபலனையும் எதிர்பாராது இச்சிறு நூலுக்காகத் தமது நேரத்தை ஒதுக்கி கொம்பியூட்டர் தமிழ் எழுத்தில் எழுதியுதவிய வேதநாயகம் கபிரியேலுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். மேலும் இந்நூலுக்கு முகவுரை வழங்கிய பாடசாலை முன்னாள் அதிபர் திரு. முத்துச் சொக்கன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகும். வாழ்த்துரை வழங்கி இந்நூலை அலங்கரித்த "வண்ணத்துப் பூச்சி" சஞ்சிகை ஆசிரியர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

“தாயகத்திலே இன்னலுற்று, நிர்க்கதியாக வாழ்கின்ற எம்மினத்தோருக்கு இந்நூலினால் கிடைக்கப் பெறும் பணத்தொகை அனுப்பி வைக்கப்படும் என்பது உறுதி.”

“தாயக விடுதலைப் போராட்டத்திற் தம்முயிரை ஈந்த தமிழன்னையின் மக்களுக்கு இந்நூல் காணிக்கை”

விக்னா பாக்சியநாதன்.

4600 டோற்முண்ட்

ஜேர்மனி

1 - 11 - 1992

தமிழ் மொழியில் உள்ள மொத்த எழுத்துக்களின் தொகை இருநூற்றி நூற்பத்தேழு ஆகும். தமிழ் எழுத்துக்கள் நான்கு பிரிவாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன.

- உயிர் எழுத்து - 12
- மெய்யெழுத்து - 18
- உயிர் மெய் எழுத்து - 216
- ஆய்த எழுத்து - 1

எனவே இவற்றின் மொத்தம் 247 என்பது புலப்படும்.

உயிரெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும் முதலெழுத்து எனப்படும். உயிர் மெய் எழுத்தும் ஆய்த எழுத்தும் சார்பெழுத்து எனப் பெயர் பெறும். உயிரெழுத்துக்கள் அதன் ஓசை குறித்து இருவகைப்படும். அவை குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து எனப் பெயர் பெறுகின்றன. அ, இ, உ, எ, ஓ என்ற ஐந்தும் குற்றெழுத்துக்களாகும். ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ ஓள ஆகிய ஏழும் நெட்டெழுத்துக்களாகும்.

ஒரு பொருளை அல்லது ஏதாவது ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டப் பயன்படும் எழுத்துக்கள் சுட்டெழுத்துக்கள் எனப்பெயர் பெறும். அ, இ, உ ஆகிய மூன்றும் சுட்டெழுத்துக்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வெழுத்துக்கள் பொருளைச் சுட்டும் சொல்லின் முதலிலேயே வரும். சுட்டுக்கள் இரண்டு வகைப்படும். அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என்பதே அவையாகும். சுட்டெழுத்து சொல்லுடன் இணைந்திருந்தால் அகச்சுட்டு எனப்படுகிறது. உதாரணம்: அவன், இவர், உவன். சுட்டெழுத்து சொல்லுக்குப் புறத்தே நின்றால் அது புறச்சுட்டு ஆகும். உதாரணம்: அப்பொருள், அவ்விடு, இவ்விடம், உட்பக்கம் என்பன.

கேள்விகளை உருவாக்கப் பயன்படுத்தும் எழுத்துக்கள் வினாவெழுத்து எனப்படுகின்றது. "எ யா முதலும் ஆ ஓ ஈற்றும், ஏ இருவழியும் வினாவாகும்மே"

என்பது நன்னூற் சூத்திரம். இதில் எ, யா என்பவை சொல்லின் முதலிலும், ஆ, ஓ என்பவை இறுதியிலும், ஏ இரு நிலையிலும் வினாப் பொருளைத் தர வருவதனால் இவையே வினாவெழுத்து எனப்படுகின்றன. உதாரணம்: 'ஏ' முதலில் - எவன்? யா' முதலில் - யார்? என வருதல் காண்க. ஆ' ஈற்றில் வினாவாக வரும்போது வருவானா? எனவும், ஓ ஈற்றில் வரும்போது இவனா? ஏ' முதலிலும், இறுதியிலும் வந்து வினாப்பொருளை உணர்த்தும். ஏன்? என்னும் போது சொல்லின் முதலில் 'ஏ' வருகின்றது. வருவாரா? என்னும் போது 'ஏ' ஈற்றிலும் வந்துள்ளது காணலாம்.

உயிர் மெய்யெழுத்துக்கும் குறில் நெடில் உண்டு. உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பதினெட்டும் சேர்ந்தவையே உயிர் மெய் எழுத்து எனப்படுகிறது. உதாரணம்: க் + அ = கா, ப் + ஏ = பே, ம் + உ = மு என ஒவ்வொரு உயிர் மெய்யெழுத்துக்களும் தோன்றியுள்ளன. மொத்தமாக நோக்கின் $12 * 18 = 216$ உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் என்பது புலப்படும். மெய்யெழுத்துக்களில் மூன்று பிரிவு உண்டு. அவையாவன. வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் ஆகும்.

வல்லின எழுத்துக்கள் ● க், ச், ட், த், ப், ற்

மெல்லெழுத்துக்கள் ● ங், ஞ், ண், ன், ம், ன்

இடையின எழுத்துக்கள் ● ய், ர், ல், வ், ழ், ள்

மொழிக்கு முதலில், இடையில், கடையில் இவ்வெழுத்துக்கள் யாவும் வரும் எனக் கூறமுடியாது. குறிப்பிட்ட எழுத்துக்களே ஒவ்வொரு நிலைக்கும் வருகின்றன.

க், ச், ட், த், ப், ற் என்னும் வல்லின மெய் ஆறுடன் ஆ, இ, உ, எ, ஓ என்னும் உயிர் குறில் ஐந்தும் சேர்ந்து வர வல்லின உயிர்மெய்க் குறில் எழுத்துக்கள்

முப்பதும், ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஔ என்னும் உயிர் நெடில் எழும் சேர்ந்து வர வல்லின உயிர் மெய் நெடில் எழுத்துக்கள் நாற்பத்திரண்டும் உண்டாகும். இவ்வாறே மெல்லின, இடையின மெய்களோடு இருவகை உயிரெழுத்துக்களும் கூடிவர, வல்லின உயிர் மெய்க்குறில், மெல்லின உயிர் மெய் நெடில், இடையின உயிர் மெய்க் குறில், இடையின உயிர் மெய் நெடில் எழுத்துக்கள் தோன்றுகின்றன.

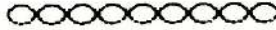
ஆய்த எழுத்து- ஃ. இதற்கு தனி நிலை எழுத்து என்றும் பெயருண்டு.

எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும் சேர்ந்து அமையும் போது சொற்கள் உருவாகின்றன. இவ்வாறு எழுத்துக்கள் இணையும் போது தமது ஓசையில் மயங்கி வரும். இதற்கு இலக்கணத்தில் ஒரு விதி உண்டு. (நன்னூல்) அதாவது மொழிக்கு இடையில் மயங்கும் எழுத்துக்கள் எனலாம். க, ச, த, ப ஆகிய நான்கு மெய்யெழுத்துகளும் தம்மோடு தாமே மயங்கும். உதாரணம்: பக்கம், அச்சம், முத்தம், கப்பல் ஆகும். ற், ழ ஆகிய இரண்டு மெய்யெழுத்துக்களும் தம்மோடு பிற எழுத்தே மயங்கும். உதாரணம்: ஆர்வம், வாழ்வு ஆகும். ஏனைய பன்னிரண்டு மெய்யும் தம்மோடு தாமும், தம்மோடு பிறவும் மயங்கும் இயல்புடையவை. தம்மோடு தாம் மயங்குதல் உடனிலை மெய் மயக்கம் என்றும் தம்மோடு பிறமெய் மயங்குதல் வேற்று நிலை மெய் மயக்கம் என்றும் அழைக்கப்படும்.

ந், ண், ன் ஆகிய எழுத்துக்களைக் கையாளும் முறையினையும் வேறு பாட்டையும் கவனித்தல் வேண்டும். தகர மெய்யையடுத்து வரும் நகர மெய் தந் நகரம் ஆகும். உதாரணம்: தந்தம், கந்தன், சொந்தம். டகர மெய்யை அடுத்து வரும் மெய் டண்ணகரம் எனப்படும். உதாரணம்: கண்டம், வண்டு, வண்டி. றகர மெய்யை அடுத்து வரும் னகரமெய் றன்னகரம் எனப்படும். உதாரணம்: மன்றம், கன்று, நன்று. ட், ற், என்னும்

வல்லின மெய்களுக்குப் பின் மற்றொரு மெய்யெழுத்து
வராது. உதாரணம் பயிற்சி, முயற்சி, கற்க, ஆட்சி, கட்சி,
வெட்கம், நுட்பம் எனவாகும்.

ர், என்னும் இடையின மெய்யின் பின்
மற்றொரு மெய்யெழுத்து கட்டாயம் வரவேண்டும்.
உதாரணம்: உயர்ச்சி, தேர்ச்சி, பெயர்ச்சி, வேர்க்கடலை,
பார்த்தான், தகர்த்தல், வியர்த்தல், பார்ப்பான் எனவரும்.

கடந்த கட்டுரையில் தமிழ்மொழியில் உள்ள எழுத்துக்களையும், அதன் வகைகளையும் சற்று நோக்கினோம். அத்துடன் சொற்கள் இணையும்போது ஏற்படும் சில மாற்றங்களையும் கண்டோம். சென்ற கட்டுரையில் வாசகர் சிலருக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகங்களைத் தீர்க்கும் பொருட்டும், அவர்களது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவும் இம்முறை "சொல்லுக்கு இலக்கணம் கூறுவது எப்படி?" என்ற பாடத்துக்கு வருகின்றோம்.

சொல் என்றால் என்ன? ஒரு எழுத்து தனித்தோ, தொடர்ந்தோ பொருள் தரின் அது சொல் எனப்படும். இத்தகைய சொல் உணர்த்தும் பொருளைக் கொண்டு பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் என இருவகைப்படுகின்றது. ஏதாவது ஒரு பொருளின் பெயரைக் குறிக்கும் சொல் பெயர்ச்சொல் ஆகும். இது வேற்றுமை ஏற்கும் தன்மையுடையது. காலத்தைக் காட்டாது. அடுத்து தொழிலைக் குறித்து நிற்கும் சொல் வினைச்சொல் என அழைக்கப்படுகின்றது. வினைச்சொற்கள் காலம் காட்டும். வேற்றுமை ஏற்கா.

தமிழ்மொழியில் உள்ள சொற்கள் திணை, பால், எண், இடம், காலம் என்ற இயல்புக்குட்பட்டனவாக இருக்கின்றன. திணை என்பது வகுப்பு அல்லது சாதி ஆகும். இது உயர்திணை, அஃறிணை என இரு வகைப்படும். மக்கள், தேவர், நரகர் ஆகியோர் உயர்திணைச் சொற்களுக்குள் அடங்குவர். ஏனைய உயிருள்ளனவும், உயிரல்லாதனவும் அஃறிணை எனப்படும்.

உதாரணம்: அரசன், கந்தன், சந்திரன், மன்னன் என்ற சொற்கள் உயர்திணைச் சொற்களாம். புத்தகம், மேசை, கதிரை, பறவை, மாடு, மலை என்பன அஃறிணைச் சொற்களாகும்.

இவ்வாறு பெயர்ச்சொல், உயர்திணையாக இருக்கும்போது உயர்திணைப் பெயர்ச்சொல் ஆகின்றது. உதாரணம், இராமன், இந்த உயர்திணைப் பெயர்ச்சொல்லின்

வினையை உணர்த்துவது உயர்திணை வினைச்சொல் ஆகும். வந்தான் என்பது உயர்திணை வினைச்சொல். இதே போன்று "காகம் பறந்தது" என்பதில் "காகம்" அஃறிணைப் பெயர்ச்சொல். பறந்தது அஃறிணை வினைச்சொல்.

திணையைக் கொண்டு சொற்கள் இரு வகைப்பட்டன. உணர்த்தும் பாலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஐவகைப் பால்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

உயர்திணைச் சொற்கள் ●

ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என மூவகைப்படுகின்றன.

அஃறிணைச் சொற்கள் ●

ஒன்றன்பால், பலவிற்பால் என்ற பாற்பகுப்பில் அடங்குகின்றன.

ஆணைக்குறிப்பது ஆண்பால். அரசன், மாணவன் என்பன ஆண்பாற் பெயர்ச்சொற்கள்.

வந்தான், படித்தான், வினையாடுவான் என ஆண் விகுதி பெற்ற வினைச்சொற்கள் ஆண்பால் வினை ஆகின்றன. பெண்ணைக் குறிப்பது பெண்பாற் சொற்கள் ஆகும்.

சிறுமி, ஆரிசியை - பெண்பாற் பெயர்.

சிரித்தாள், பார்த்தாள் - பெண்பால் வினை.

ஆணையும் பெண்ணையும் குறித்து நிற்கும் சொல், இந்த இரண்டுக்கும் பொதுவான பால் பலர்பால் எனப்படுகிறது. உதாரணம்: மக்கள், ஆசிரியர், மாணவர், வைத்தியர் எனப் பல.

ஆசிரியர் - பலர்பாற் பெயர்ச்சொல்.

படிப்பித்தார்கள் - பலர்பால் வினைச்சொல்.

அஃறிணையில் ஒரு பொருளை மட்டும் குறிப்பிட்டு நிற்கும் போது அது ஒன்றன் பால் எனப்படும். உதாரணம்:

காகம், வீடு - ஒன்றன் பாற் பெயர்ச்சொல்
 கரைந்தது, இடிந்தது - ஒன்றன்பால் வினைச்சொல்.
 அஃறிணைச் சொற்கள் பலவற்றைக் குறித்து நிற்கும்போது
 அது பலவின்பால் எனப்படுகிறது. உதாரணம்;

ஆடுகள், மேசைகள், பாடசாலைகள்,
 கோவில்கள், மரங்கள் - பலவின்பாற் பெயர்ச்சொற்கள்.
 மேய்ந்தன, பறந்தன, இருந்தன - பலவின்பாற் வினைச்
 சொற்கள்.

● எண்

எண் என்பது எண்ணுதல் என்னும்
 பொருள் படும். ஒரு பொருளைக் குறிப்பன ஒருமை எனப்
 படும். பல பொருளைக் குறிப்பன பன்மை என்றும் பெயர்
 பெறும்.

மாடு - ஒருமைப் பெயர்
 மாடுகள் - பன்மைப் பெயர்
 மேய்ந்தது - ஒருமை வினை
 மேய்ந்தன - பன்மை வினை

தமிழ்மொழியில் இடம் என அழைக்கப்
 படுவது தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகும். தன்மை,
 முன்னிலைச் சொற்கள் திணை பாலாக வகுக்கப்படுவதில்லை.

● தன்னை அல்லது தன்மையைக் குறிக்கும் சொல்
 தன்மை எனப்படும்.

நான், யான் - தன்மை ஒருமைப் பெயர்
 நாம், யாம் நாங்கள் - தன்மைப் பன்மைப் பெயர்
 வந்தேன், படிக்கிறேன் - தன்மை ஒருமை வினை
 வந்தோம், படிக்கிறோம் - தன்மைப் பன்மை வினை

முன்னிற்பவரை விளித்துக் கூறும் சொல்
 முன்னிலை எனப்படும். நீ என்பது முன்னிலைப் பெயர்.
 ஒருவரைக் குறிப்பதால் இது முன்னிலை ஒருமைப்
 பெயராகும்.

நீயிர், நீங்கள், நீவிர், நீர் முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர்.

நீ வந்தாய் என்பதில் உள்ள 'வந்தாய்' என்பது முன்னிலை வினை.

நீங்கள் வந்தீர்கள் இதில் 'வந்தீர்கள்' என்பது முன்னிலைப் பன்மை வினை.

தன்மையும், முன்னிலையையும் குறிக்காது பேசப்படுவோரைக் குறிப்பது படர்க்கை ஆகும். அதாவது தன்மை இடத்திலுள்ளோரும், முன்னிலை இடத்தில் உள்ளோரும் இன்னோர் இடம் பற்றிப் பேசுவது படர்க்கை ஆகும். உதாரணம் அவன், அவள், அவர், அது, அவை என ஐந்து பாலுக்கும் பொருந்த வருகின்றன.

மேலும் விளக்கம்

அவன் - ஆண்பாற் படர்க்கைப் பெயர்

அவள் - பெண்பாற் படர்க்கைப் பெயர்

அவர் - பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர்

அது - ஒன்றன்பால் படர்க்கைப் பெயர்

அவை - பலவின்பால் படர்க்கைப் பெயர்

வந்தான் . . . . . ஆ. படர்க்கை வினை

வந்தாள் . . . . . பெ. படர்க்கை வினை

வந்தார்கள் . . . . . பலர்-படர்க்கை வினை

வந்தது . . . . . ஒன்றன்-படர்க்கை வினை

வந்தன . . . . . பலவின்-படர்க்கை வினை

● காலம்

காலம் மூன்று வகைப்படும்.

நிகழ்ச்சி முடிந்த நிலை - இறந்த காலம்

நிகழ்ச்சி நடந்துகொண்டிருப்பது - நிகழ்காலம்

நிகழ்ச்சி நடக்கவிருப்பது - எதிர்காலம்

வந்தான் - இறந்த காலம்

வருகிறான் - நிகழ்காலம்

வருவான் - எதிர்காலம்

இதுவரை தமிழில் உள்ள திணை; பால்,எண்
 இடம்,காலம் என்பவற்றைப் பார்த்தோம்.
 இவற்றைத் தொகுத்து நோக்கின் ...

- * திணை - உயர்திணை ,அ.றிணை.
- * பால் - ஆண்பால் ,பெண்பால் ,
 பலர்பால்,ஒன்றன்பால் , பலவின்பால்.
- * எண் - ஒருமை ,பன்மை.
- * இடம் - தன்மை ,முன்னிலை ,படர்க்கை.
- * காலம் - இறந்தகாலம் ,நிகழ்காலம் , எதிர்காலம்

இப்போது ஒரு சொல்லுக்கு எவ்வாறு
 இலக்கணம் கூறுவது? என்பது பற்றி அறிவோம்.
 உதாரணத்துக்கு மாணவன் என்ற சொல்லை
 எடுத்துக்கொள்வோம்.

* மாணவன் -ஃ உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப்
 படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்,என்பதே மாணவன்
 என்ற சொல்லுக்குரிய இலக்கணமாகும்.

* "படித்தான்" என்ற இன்னொரு சொல்லை
 நோக்கின் உயர்திணை ஆண்பால் ஒருமைப்
 படர்க்கை இறந்தகால வினைமுற்று, என்பது
 அதன் இலக்கணமாகும்.

“இலக்கணம் கற்போம்” என்ற பகுதியில் கடந்த கட்டுரையில் சொல்லுக்கு இலக்கணம் கூறுவதெப்படி? என்னும் விடயம் பற்றி சிறிது நோக்கினோம். இன்று சொல்லின் தன்மை அல்லது இயல்பு பற்றி நோக்கி, இடைநிலைக்கும், இடைச்சொல்லுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். சிலருக்கு இடைநிலைக்கும், இடைச்சொல்லுக்கும் வேறுபாடு காண முடியாத மயக்கம் உள்ளது. இவ்விரண்டும் ஒன்று எனக் கூறுவோரும் உளர். இப்படிப்பட்டவர்களின் ஐயத்தைப் போக்கும் பொருட்டு இன்றைய பாடம் ஆரம்பமாகிறது.

ஓர் எழுத்து தனித்தோ தொடர்ந்தோ பொருள் தரின் அது சொல் எனப்படும். இதனைப் பதம் என்றும் அழைப்பர். பதம் என்பது வடமொழியிலிருந்து தமிழூடன் கலந்த ஓர் சொல் என இலக்கணசிரியர் கூறுவர். பதம் இரு வகைப்படும். அவையாவன பகுபதம், பகாப்பதம் என்பனவாகும்.

பொருள் உணர்த்தும் வகையில், பிரிக்கக் கூடிய சொல் பகுபதம் எனவும், அவ்வாறு பிரிக்க முடியாதவை பகாப்பதம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றிலே முதலில் பகாப்பதத்தின் தன்மைகள் எவையென நோக்குவோம்.

பொருள் விளங்கப் பிரிக்கமுடியாத (பகுக்க முடியாத) சொற்கள் பல தமிழ்மொழியிலே உள்ளன. அவ்வாறான சொற்களைப் பிரிக்க முற்பட்டால் அப்பகுப்பு உறுப்புக்கள் எதுவித பொருளையும் உணர்த்தமாட்டா. உதாரணமாக - நீர், தீ, காற்று, மண், பல், கண் என்பன போன்ற சொற்களைப் பிரிக்கமுடியாது. இவை பகுக்க முடியாத பெயர்ச் சொற்களாகும். எனவே இவை பெயர்ச் சொற்களாகும்.

நட, வா, போ, படி, எடு, உண், என்பன வினையடியாகப் பிறந்த வினைப்பகாப்பதங்கள் ஆகும்.

மற்று, இனி முதலியன இடைப்பகாப்பதங்கள் ஆகும். உறு, தவ, நனி என்பன உரிச்சொல்லாக வரும் உரிப்பகாப்பதங்கள் எனப்படுகின்றன.

சொல், பொருள் உணர்த்தும் வகையில் சில ஆக்க உறுப்புகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. இவையே பகுபதம் என்று பெயர் பெறுகிறது. பகுபதத்தில் பகுதி, விசுதி, சந்தி, சாரியை, இடைநிலை, விகாரம் என்ற ஆறு பகுப்புகள் உள்ளன. ஒரு பகுபதமானது குறைந்தது பகுதி, விசுதி என்ற இரண்டு உறுப்புக்களைக் கொண்டாவது இருக்கும். சில சொற்களில் மூன்றும், சில சொற்களில் ஐந்தும் வரலாம். இவற்றினை விளங்கிக் கொள்ள சில உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

● அழகன் - அழகு+அன் எனப் பகுதி, விசுதியாகிய இரண்டு உறுப்புள்ள சொல்லாகும்.

● உண்டான் - உண்+ட்+ஆன் என மூன்று உறுப்புகள் அமைந்த சொல்லாகும்.

● படித்தனன் - படி+த்+த்+அன்+அன் என ஐந்து உறுப்புகள் கொண்டு அமைந்துள்ளமை காண்க.

● வந்தனன் - வா+த்(ந்)+த்+அன்+அன்.

இங்கே ஆறு உறுப்புகளும் வருதல் காணலாம். 'வந்தனன்' என்பது ஆறு ஆக்கவுறுப்புகளைக் கொண்ட இறந்தகால வினை முற்றாகும். இங்கே பகுதிக்கும் இடை நிலைக்கும் இடையில் உள்ளது சந்தி எனப்படும். இந்த வினைமுற்றில் வந்த தகர வல்லொற்று நகர மெல்லொற்றாக திரிந்து விகாரமாக வந்துள்ளது. விகாரம் என்பது உரு மாற்றம் அடைதல் என்பதை இங்கே குறித்து நிற்கிறது. இவ்வாறாகப் பகுக்கப்படும் பகுபதங்களில் இடைநிலையின் தன்மைகள் பற்றிச் சிறிது நோக்குவோம்.

மேலே குறிப்பிட்டது போன்று பகுபதங்களில் பகுதிக்கும் விசுவாசம் இடையில் உள்ள பகுக்க முடியாத "சொற்கூட்டு" இடைநிலை எனப்படும். சொல்வகையில் இவையும் இடைச் சொற்களுக்குள் அடங்கின்றன. இடைநிலைக்கும், இடைச்சொல்லுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையே இக்கட்டுரையில் ஆராய்வோம். பொதுவாக இடைநிலைகள் இரு வகைப்படுகின்றன.

1. காலம் காட்டும் இடைநிலைகள்
2. பெயரிடை நிலைகள் ஆகும்.

உதாரணம் - கவிஞன் என்பது பெயர்ச் சொல். கவி+ஞ்+அன் என இச்சொல்லைப் பிரிக்கலாம். இங்கே கவி-பகுதி, ஞ்- இடைநிலை, அன்-விசுவாச ஆகும். இதில் வந்துள்ள 'ஞ்' பெயரிடைநிலை எனப்படும். இவ்வாறே.....

ஓது+வ்+ஆர். . . . . வ் . . . . . பெ. இடைநிலை.
 ஒரு+த்+அன். . . . . த் . . . . . .பெ. இடைநிலை.
 பொன்+ன்+அன். . . . . ன் . . . . .பெ. இடைநிலை.

இப்பெயரிடைநிலைகள் காலம் காட்டா.

வினைச்சொற்களிலே இடைநிலைகள் காலத்தைக் காட்டி நிற்கின்றன. எனவே தான் இவை காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் எனப்படுகின்றன.

இறந்தகாலம் - த் . . ட் . . ற் . . ன்
 நிகழ்காலம் - கின்று, கிறு
 எதிர்காலம் - ப் . . வ்

இறந்தகாலம்

செய்தான் . . . . . செய்+த்+ஆன் . . . . . த்
 உண்டான் . . . . . உண்+ட்+ஆன் . . . . . ற்
 பெற்றான் . . . . . பெறு+ற்+ஆன் . . . . . ற்
 பாடினார் . . . . . பாடு+இன்+ஆர் . . . . . இன்

நிகழ்காலம்

செய்கின்றான் . . . செய்+கின்+று+ஆன் . . . கின்+று
 உண்கிறான் . . . . . உண்+கிறு+ஆன் . . . கிறு

எதிர்காலம்

செய்வான் . . . . . செய்+வ்+ஆன் . . . . . வ்
 உண்பான் . . . . . உண்+ப்+ஆன் . . . . . ப்

இவ்வாறு காலம் காட்டும் இடைநிலைகள், பெயர் இடைநிலைகள் பகுபதத்தில் உள்ளன.

அடுத்து இடைச்சொல் என்றால் என்ன? என்பது பற்றிப் பார்ப்போம். இடைச்சொல் என்பது தனித்து வராமல் பெயர்ச் சொற்களையோ, வினைச் சொற்களையோ சார்ந்து வரும். இவற்றுள் முக்கியமாக வேற்றுமையுருபுகள், விசுவகுகள், இடைநிலைகள், சாரியைகள், உவமையுருபுகள், சுட்டெழுத்து, வினா வெழுத்து, அசைச் சொற்கள் முதலியன இடைச்சொல்லில் அடங்குகின்றன. உதாரணங்கள் சில . . .

அவனைக் கண்டேன்	ஐ	வேற்றுமையுருபு
படிக்கிறான்	கிறு	இடைநிலை
வந்தான்	ஆள்	விசுவகுகள்
அறிஞன்	ஞ்	பெயரிடைநிலை
பாடினான்	அன்	சாரியை
கண்போல பிள்ளை	போல	உவமையுருபு
அந்த வீடு	அந்த	சுட்டு
எவன்	எ	வினாவெழுத்து

மேற்கூறிய யாவும் இடைச்சொற்களே. இடைநிலையும், இடைச்சொல்லையும் ஒப்பு நோக்கும் போது இவையிரண்டுக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளையும் அதன் தன்மைகளையும் அறிந்து கொள்ளமுடியும். இடைநிலையும், இடைச்சொல்லும் ஒன்று என மயக்கம் அடையாது திரும்பத் திரும்ப வாசிப்பதன் மூலம் இனங்கண்டு கொள்ளலாம். இடைநிலை வேறு, இடைச்சொல் வேறு என்பதை நினைவில் வைத்திருத்தல் அவசியம்.

ஒரு சொல் தொடர்ந்தோ, தனித்தோ நின்று பூரணமான பொருளைத் தரின் அது வாக்கியம் எனப்படும். ஒரு கருத்து வெளியீட்டுக்கு பேசுவோன், கேட்போன், பேசப்படும் பொருள், அப்பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள் என்ற நான்கு அம்சங்களும் முக்கியமானவை. பேச்சுக்கு ஒரு வடிவம் கொடுக்கும்போது அதுவே எழுத்துமொழி ஆகின்றது. பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி, இரு மொழி வழக்குகளும் ஒரு மொழியிலே உள்ளன.

கருத்து வெளியீட்டுக்குப் பயன்படும் ஒரு வாக்கியத்திற்கு எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் போன்ற வாக்கிய உறுப்புக்கள் முக்கியமானவையாகும். ஒரு பயனிலை அல்லது வினைச்சொல் மட்டுமே ஒரு வாக்கியமாக அமைந்து பொருள் உணர்த்தும் தன்மையும் தமிழில் உண்டு. உதாரணம் போ, வா, தா, சா போன்ற எழுத்துக்கள் ஒரு பூரணமான கருத்தைக் கேட்போருக்கு கொடுக்கின்றன. "போ" சொல் வினையடியாகப் பிறந்த ஒரு தொழிலைக் குறித்து நிற்கிறது. "போ" என்ற பயனிலை "நீ" என்ற எழுவாயை மறைமுகமாகக் கொண்டுள்ளது என்பதை எழுதுவோனோ, பேசுவோனோ எளிதில் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாயுள்ளது. நீ போ! என இவ்வாக்கியம் கருத்து முற்றுப்பெற்று, கேட்போன் அதை விளங்கி 'போதல்' என்னும் தொழிலை மேற்கொள்கிறான். எனவே இங்கு 'நீ' என்பது தோன்றையெழுவாய் ஆகும். 'போ' என்பது பயனிலையாம். இவ்வாறே வா, தா, வை, சா என்பன முறையே முற்றுப்பொருளைக் கொடுக்கின்றன. இங்கே தனித்து வினை மட்டும் ஒருவரது கருத்தை இன்னொருவருக்குப் புலப்படுத்தியமை பற்றி அறிந்து கொண்டோம்.

எழுவாயும், பயனிலையும் வெளிப் படையாக அமைந்து பொருள் உணர்த்தும் வாக்கியங்களே தமிழில் ஏராளம் உள்ளன. உதாரணம் மழை பெய்கிறது. என்னும் வாக்கியத்தில் உள்ள உறுப்புக்களை நோக்குவோம்.

மழை - எழுவாய்,

பெய்கிறது - பயனிலை, (வினை)

பெய்கிறது என்ற வினைமுற்று பயனிலையாக வந்தமையால் இது வினைப்பயனிலை எனப்படுகிறது. உதாரணம்; இலங்கை எங்கள் தாய்நாடு. என்னும் வாக்கியத்தில் பயனிலை பெயர்த்தன்மை பெற்று வந்துள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

இலங்கை - எழுவாய்

தாய்நாடு - பயனிலை

தாய்நாடு என்று பெயர்த்தன்மை பெற்று வருதலால் தாய்நாடு பெயர்ப் பயனிலையாகும். இது 'ஆகும்' என்ற வினையைத் தொக்கிவைத்துள்ளது. இதைத் தமிழ் இலக்கணகாரர் ஆதல், ஆகும் என்னும் வினையின் பல் வேறு வடிவங்கள் வந்து இணைக்கின்றது என்பர்.

எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்ற மூன்று உறுப்புக்களையும் கொண்டு வாக்கியம் அமையும்போது, அவ்வாக்கியம் முன்னைய வாக்கியங்களை விட நீள்கிறது. பயனிலையின் செயலை ஏற்ற பொருள் அல்லது அச்செயலைப் பட்ட பொருள், செயல் + படு + பொருள் ஆகின்றது.

உதாரணம்: நான் புத்தகம் படித்தேன், என்ற வாக்கியத்தில்

நான் - எழுவாய்

படித்தேன் - பயனிலை

புத்தகம் - செயப்படுபொருள்

செயப்படுபொருள் இல்லாத வாக்கியம் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை என்றும், செயப்படுபொருள் உள்ள வாக்கியம் செயப்படுபொருள் குன்றாவினை என்றும் பெயர் பெறுகிறது.

நான் அழுதேன். இவ்வாக்கியத்தின் எழுவாய் 'நான்' பயனிலை - 'அழுதேன்'

இங்கு அழுதேன் என்ற (பயனிலைக்கு) பயனை அடைந்த பொருள் இல்லாமையால் இது செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாகும்.

பொதுவாக வாக்கியங்களில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்ற மூன்றும் பல இடங்களிற் தோன்றியும், சில இடங்களிற் தோன்றாமலும் வருவதுண்டு. இவை முறையே தோன்றா எழுவாய் என்றும், தோன்றாப் பயனிலை என்றும், செயப்படுபொருள் மறைந்து நின்றால் செயப்படுபொருள் தொக்கு நிற்கிறது என்றும் குறிப்பிடப்படும்.

மேலும் சொல்லுவோனின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் தேவை வளர, வளர வேறு பல சொற்கள் சேர்ந்து எழுவாயையும் செயப்படுபொருளையும், பயனிலையையும் விசேடித்து, அவற்றின் தன்மைகளைப் புலப்படுத்தும் சொற்களாக வரும்போது அவை அடைமொழிகள் எனப்படுகின்றன. இவை முறையே எழுவாய் அடைமொழி, பயனிலை அடைமொழி, செயப்படுபொருள் அடைமொழி எனப்பெயர் பெறுகின்றன. இந்த அடைமொழியின் இயல்பைப் புரிந்துகொள்ள, பின்வரும் வாக்கியத்தை நோக்குவோம்.

● ஏழைச்சிறுவன் பழைய சோற்றை ஆவலோடு உண்டான். இங்கு

சிறுவன் - எழுவாய்

உண்டான் - பயனிலை

சோறு (சோற்றை) செயப்படுபொருள்,

என்ற மூன்று முக்கிய உறுப்புகளை விட ஏனைய வேற்றுமைத் தன்மைப்பட்டனவாயும், எச்ச வடிவினதாயும் வரும்.

இவ்வாக்கியத்தில் மிகுதியாயுள்ள சொற்கள்;

ஏழை - 'சிறுவன்' என்ற எழுவாயை விசேடித்து எழுவாய்ப் பொருளின் தன்மையை புலப்படுத்த வந்தசொல். இது எழுவாய் அடைமொழி எனப்படும்.

'ஆவலோடு' உண்டான் என்ற தொழிலை எவ்வாறு உண்டான்? என்று அச்செயலை விசேடித்து விளங்கவைக்க வந்தமையால் பயனிலை அடைமொழியாக இச்சொற்றொடர் வந்துள்ளது. 'பழைய' - செயப்படு பொருளாகிய 'சோறு' எப்படிப்பட்ட சோறு? என்பதை விளங்கப்படுத்த 'பழைய சோறு' செயப்படுபொருளை விசேடிக்க வந்தமையால் இது செயப்படுபொருள் அடைமொழி எனலாம்.

ஒரு வாக்கியத்தில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்னும் வாக்கிய உறுப்புகளை எப்படி அறிந்து கொள்வது? என்று நோக்குவோம். பொதுவாக எழுவாய் என்பது கருத்து எழுவதற்கு, வாக்கியம் எழுவதற்கு எழுகின்ற வாயாக (இடமாக) இருப்பது எழுவாய் ஆகும். எழுவாயின் பயன் நிற்கும் இடம் பயனிலை எனப்படும். பயனிலையின் செயலைப் பட்டபொருள் செயப்படுபொருள் ஆகும்.

● மாணவர் பாடம் படித்தனர். என்னும் வாக்கியத்தில் கேள்விகளை எழுப்பி வாக்கிய உறுப்புகளையும் அறியலாம். எழுவாய்க்குரிய

கேள்வி - யார் படித்தனர்?

விடை - மாணவர்

மாணவர் என்பது எழுவாய்,

செயப்படுபொருளுக்குரிய
கேள்வி - என்ன படித்தனர்?
விடை - பாடம்
விடையாக வந்த 'பாடம்' செயப்படுபொருள்.
பயனிலைக்குரிய கேள்வி - மாணவர் என்ன
செய்தனர்?
விடை - படித்தனர்,
இது பயனிலை ஆகும்.

குறிப்பாக பயனிலைகளைக் கண்டுபிடிப்பது
சுலபம். பயனிலையைக் கொண்டு எழுவாய்க்குரிய
கேள்வியைக் கண்டு பிடித்தீவிட முடியும்.

இலக்கணம் கற்போம் பகுதியில், இன்று சொற்களின் புணர்ச்சி பற்றியும் அதன் அத்தியாவசியம் பற்றியும் சிறிது நோக்குவோம். சொல் சேரும்போது ஏற்படும் வழக்களைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்கு இன்றைய பாடம் உதவிசெய்யலாம்.

ஒரு எழுத்து, தனித்தோ தொடர்ந்தோ பொருள் தரின் அது சொல் எனப்படும். இச்சொற்களின் கூட்டம் சொற்றொடராகி வாக்கியங்கள் ஆகின்றன. ஒரு வாக்கியத்தில் சொற்கள் தொடர்ந்து வரும்போது அதன் இசைவோசை தடைப்படாமற் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும். இவ்வாறு தொடரும் போது சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைகின்றன. இவற்றையே இலக்கணசிரியர் சொற்புணர்ச்சி என்று பெயரிட்டுள்ளனர். முற்காலத்தில் செய்யுட்களிலே பெரும்பாலும் இப்புணர்ச்சிகள் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டன. காலஞ்செல்ல உரைநடை எழுதியோரும் சொற்புணர்ச்சியை மிகுதியாகக் கையாண்டனர். பின்னர் தமிழ் உரைநடையின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் கடுமையான புணர்ச்சிகளைத் தளர்த்தியும், அவசியமில்லாத புணர்ச்சிகளைத் தவிர்த்தும், இன்றியமையாத புணர்ச்சிகளை மட்டுமே பின்பற்றியும், இலகுநடையில் உரைநடையை வளர்த்தார். இன்று செய்யுட்களிலும் புணர்ச்சிகளை நீக்கி எழுதும் வழக்கம் வந்துவிட்டது. சொற்புணர்ச்சியின் போது வழுவின்றி எழுதுவதற்கு, புணரியல் இலக்கண விதிகளை நன்கு தெரிந்திருத்தல் அவசியம்.

தமிழ் ஒலி மரபின்படி, சில எழுத்தொலிகளோடு குறித்த சில எழுத்தொலிகள் வரும்போது அவை இயல்பாகவே மயங்கி நிற்கும். இவ்வாறு வரும் நிலைமொழியும், வருமொழியும் புணரும்போது மாற்றம் எதுவும் நிகழாதிருந்தால் அது இயல்புப் புணர்ச்சி எனப்

படும். அதாவது இந்த இரண்டு மொழிகளிலும் திரிதலோ, தோன்றலோ, கெடுதலோ இன்றி இயல்பாகவே சேர்ந்துள்ளன. உதாரணம்; ஆடல்+அழகி என்ற சொற்கள் சேரும்போது, நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள மெய்யெழுத்தான 'ல்' இன் மேல் வருமொழி முதல் எழுத்தான 'அ' ஏறி "ல்" என்ற உயிர்மெய்யாகி "ஆடலழகி" எனச்சேர்ந்துள்ளது. இங்கே நிலைமொழி, வருமொழி என்றால் என்ன? என்பது பற்றிச் சுருக்கமாக நோக்குவோம். ஏற்கனவே நிலையாக நின்று இன்னொரு சொல்லுடன் இணைய அவாவி நிற்கும் சொற்களே நிலைமொழி எனப் படுகின்றன. இந்தச் சொற்களுடன் இணைந்த சொற் றொடராக மாறுவதற்கு, வந்து சேரவிருக்கும் சொல் வருமொழி எனப்படுகின்றது.

சொற்கள் இணையும் போது சில சொற்கள் மாற்றமெதுவுமின்றி இணைகின்றன. பல சொற்களில் எழுத்துக் கெடுதல், இல்லாத எழுத்து தோன்றுதல், ஓர் எழுத்து மற்றொரு எழுத்தாகத் திரிதல் போன்ற தொழிற் பாடுகள் நிகழ்கின்றன. இவை முறையே கெடுதல் விகாரம், தோன்றல் விகாரம், திரிதல் விகாரம் எனப் பெயர் பெறுகின்றன.

தோன்றல் விகாரம்

ஆறு+கரை = ஆற்றங்கரை

அ+உயிர் = அவ்வுயிர்,

இங்கே 'ற்' இரட்டித்து "அம்முச் சாரியை" தோன்றி ஆற்றங் கரை ஆகியது. 'அ' என்ற சுட்டெழுத்துடன் வகரம் தோன்றி "அவ்வுயிர்" எனச் சேர்ந்துள்ளது.

● கெடுதல் விகாரம்

பழமை - சோறு - பழஞ்சோறு
செம்மை - கோல் - செங்கோல்

இங்கு பழமையில் மை கெட்டு "ஞ்" தோன்றி பழஞ்சோறு எனப்புணர்ந்துள்ளது.

● திரிதல் விகாரம்

ஆறு - அரித்தல் - ஆறித்தல்
பொன் - தகடு - பொற்றகடு
மண் - குடம் - மட்குடம்

இங்கு நிலைமொழி உகரம் திரிந்து, வருமொழி அகரத்துடன் இணைந்து 'ஆறித்தது' என்றிணைந்துள்ளது.

இப்போது நாம் புணர்ச்சிகளின் வகைகள் பற்றி அறிவதற்கு முன் அவற்றைச் சரியாக விளங்கிக் கொள்ளாமல் எழுதப்படும் தவறுகளையும், பொருட் பேதங்களையும் அதானிப்போம். இந்த வகையில், சொல்லைச் சேர்க்கும் போதும், பிரிக்கும் போதும் ஏற்படும் குழப்பங்களை நீக்கி எழுதப் பழகுதல் அவசியம். சில சொற்களைப் பிரித்து இடம் விட்டு எழுதல் வேண்டும்.

உதாரணமாக: 'அறிவில்லாதவன்' என்னும் சொற்றொடரை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கலாம். அவை மாறுபட்ட இரண்டு விதமான பொருளையும் தரக் கூடும். அறிவு - இல்லாதவன், எனப் பிரித்தால் 'அறிவற்றவன்' என்ற பொருள்படும். அறிவில் - ஆதவன் என்று பிரித்தால் அறிவில் சூரியனைப் போன்றவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஒரு புகையிரத நிலைய அறிவிப்புப் பலவகையில் "பிரயாணி கள்" சாப்பிடும் இடம் என்று எழுதப்பட்டிருந்தால் அது 'பிரயாணி கள்ளைக் குடிக்கும் இடம்' எனப் பொருள்படும். இத்தவற்றைப் புரிந்து "பிரயாணிகள் சாப்பிடும் இடம்" என எழுதவேண்டும்.

கள் என்ற பன்மை விசுவயைப் பிரயாணி என்ற சொல்லுடன் சேர்ப்பதற்குப் பதிலாக, சாப்பிடும் என்ற சொல்லுக்கு முன் சேர்ப்பதால் பொருள் மாறுபடுவதை அவதானிக்கலாம்.

இங்கே "பழங்கள்" விற்கப்படும் என்பதற்குப் பதிலாக, "பழங்கள்" விற்கப்படும் என்று கள் விசுவயைப் பிரித்தெழுதினால் "பழைய கள்" விற்கப்படும் என்ற பொருளையே குறித்து நிற்கின்றது. இது போன்றே "பலகைத் தொழிற்சாலை" என்ற சொற்றொடரை மாறிப் பிரித்து எழுதினால் "பலகைத்தொழிற்சாலை" என்ற கருத்தையும் கொடுக்கும். எனவே சொற்களைச் சேர்க்கும் போதும், பிரிக்கும் போதும் பொருளுணர்ந்து பிரித்தல், சேர்த்தல் வேண்டும்.

சொற்றொடர்களைப் பிரிப்பதனால் ஏற்படும் தவறுகளை அவதானித்துத் திருத்தவேண்டும். உதாரணமாக, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, வேற்றுமைத்தொகை, உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை, அன்மொழித்தொகை ஆகிய தொகைகளைப் பிரித்தல் கூடாது. ஏனெனில் இவை சொற்றொடர் சேர்ந்து, வடிவத்தில் தொகையாக இருந்தாலும் பொருள் விளங்கப் பிரிக்கமுடியாது.

வினைத்தொகை - வினைநிலம், சுடுகாடு

பண்புத்தொகை - செந்தமிழ், பைங்கிளி

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை - சாரைப்பாம்பு, பனைமரம்

உம்மைத்தொகை - இராப்பகல், தாய்தந்தை

உவமைத்தொகை - மலர்விழி, தேமொழி

வேற்றுமைத்தொகை - பாடம்படி.

உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை - பொன்வளையல்

அன்மொழித்தொகை - பொற்றொடி.

சொற்றொடரில் வேற்றுமை உருபுகளைச் சேர்த்து எழுதுதல் வேண்டும். "மலையிலிருந்து இறங்கினான்" என்பதில் உள்ள இருந்து என்ற உருபுச்சொல் நீங்கற் பொருளை உணர்த்துகிறது. "மலையில் இருந்து இறங்கினான்" என்ற இந்த வாக்கியத்தை எழுதினால், மலையில் சிறிதுநேரம் இருந்து களைப்பாறி விட்டு இறங்கினான் என்ற பொருளையும் உணர்த்தும். எனவே வேற்றுமை உருபுகளைச் சேர்த்து எழுதுதல் அவசியம்.

● இடைச்சொற்களைப் பிரித்தலாகாது. துணை வினைகளைச் சேர்த்து எழுதுதல் அவசியம்.

உதாரணம்: அவன் புரிந்துகொண்டான். இதை புரிந்து கொண்டான் எனப்பிரித்தல் வழுவடையதாகும்.

● உடம்படுமெய்யைச் சேர்த்து எழுதுதல் வேண்டும். "மா விலை" என்று எழுதாமல் "மாவிலை" எனச் சேர்த்து எழுதுதல் வேண்டும்.

சேர்த்து எழுதவேண்டிய சொற்றொடர்களைச் சேர்த்து எழுதுவதும், பிரித்து எழுதுவதும் முக்கியமாகக் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும். இக்காலத்தில் தமிழ்ச் செய்தித் தாள்களிலும், அச்சுப் புத்தகங்களிலும் புணர்ச்சிகள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப் பட்டிருத்தலைக் காணலாம். இவற்றை அறிவுடையோர், இலக்கண ஆர்வமுடையோர் இனங்கண்டு தவிர்த்தல் அவசியம். சொற்களின் திருத்தமான புணர்ச்சிகள், சேர்க்கைகளை அறிந்து, புணர்ச்சி விதிகளைப் பேணி எழுதுவது கற்றோர் கடமையாகும். அச்சுக் கோர்ப்பவர்களும் தவறுகளைப் புரிந்து, சேர்க்க வேண்டிய சொற்றொடர்களைப் பிரிக்காமல் எழுதுவதற்கும் அனுபவம் பெற்றிருத்தல் அவசியம்.

தமிழிலக்கணத்தில் மூவகை இடங்கள் இருக்கின்றன. அவை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்பனவாகும். நான் என்பது தன்மை, நீ முன்னிலை, அவன் படர்க்கை, என்பன மூவிட ஒருமைப் பெயர்களாகும். இவை வினைகளை ஏற்கும்போது மூவிடத்துக்கும் ஏற்ப வினைகள் வேறுபடுகின்றன.

நான் - உண்டேன், தன்மை ஒருமை இறந்தகால வினைமுற்று.

நீ - உண்டாய், முன்னிலை ஒருமை நிகழ்கால வினைமுற்று.

அவன் - உண்பான், படர்க்கை ஒருமை எதிர்கால வினைமுற்று.

இவை முறையே காலம் காட்டுவதால் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் எனப்படுகின்றன. இந்த தெரிநிலைவினை முற்று மூவிடத்துக்கும் வருகின்றபோது ஏற்படும் இயல்பினை நோக்குவோம்.

கண்டேன், காண்கின்றேன், காண்பேன் என்ற வினைச் சொற்கள் முக்காலங்களையும் உணர்த்தி நிற்கும் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்களாகும். இவை தன்மை ஒருமைத் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் எனப்படுகின்றன.

குழையினேன் தன்மை ஒருமைக் குறிப்பு வினைமுற்று. இங்கே காலம் குறிப்பாக காட்டப்படுகிறது. குறிப்பாலே இங்கு காலம் உணரப்படும்.

கண்டோம், காண்கின்றோம், காண்போம் என்பன தன்மைப் பன்மைத் தெரிநிலை வினைமுற்று ஆகும். அம், ஆம் என்பன தெ. த. பன்மை வினைமுற்றின் விசுதிகளாகும். உதாரணம்:-

நாம் கண்டனம் - அம் (கண்டோம்)

நாம் உண்பாம் - ஆம் (உண்ணுவோம்)

முன்னிலை வினைமுற்றும் ஒருமை, பன்மை எனும் எண்ணுப் பெயருடன் இணைந்து வரும் போது, முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று என இரு வகைப்படுகின்றன. ஐ, ஆய், ஈ என்ற விசுவகளைப் பெற்று முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றுக்கள் அமைந்துள்ளன.

கண்டாய், காண்கிராய், காண்பாய் என்பன நீ என்ற எழுவாயைக் கொண்டு முன்னிலை ஒருமைத் தெரிநிலை வினைமுற்றாக வந்துள்ளது.

குழையாய் - முன்னிலை ஒருமைக் குறிப்பு வினைமுற்று ஆகும்.

கண்டீர், காண்கின்றீர், காண்பீர் என்பன முன்னிலைப் பன்மைத் தெரிநிலை வினைமுற்று ஆகும். பொதுவாக முன்னிலைப் பன்மைத் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் இர், ஈர் என்னும் விசுவகளைக் கொண்டுமுடியும்.

குழையீர் - முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று. நேரே ஒரு வரை நோக்கிக் கூறுவதாக முன்னிலை வினைமுற்றுக்கள் அமைந்துள்ளன.

முன்னிலை வினைமுற்றுக்களில் ஏவல் வினைமுற்று, வியங்கோள் வினைமுற்று என இரண்டு வகையாகத் தமிழிலே பயின்று வருகின்றன. ஏவல் வினைமுற்று என்பது ஒருவருக்கு கட்டளை பிறப்பித்தல் ஆகும். அதாவது ஆணையிட்டு ஒரு தொழிலைச் செய்வித்தல் எனவும் பொருள்படும். ஒருவரை முன்னிறுத்தி ஒரு கட்டளையிட்டால் அது முன்னிலை ஏவல் ஒருமை வினை முற்றாகும். பலரை முன்னிறுத்தி அவர்களுக்கு கட்டளையிடும் போது அது முன்னிலை ஏவற்பன்மை வினைமுற்று; எனப்பெயர் பெறுகின்றது. முன்னிலை ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று ஆய், இ, அல், ஏல், ஆல் என்னும் விசுவகளைக் கொண்டுமுடியும்.

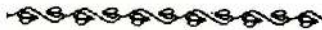
முன்னிலை ஏவற்பன்மை வினைமுற்று ஈர், உம், மின் முதலிய ஏற்று நிற்கும்.

காணீர், காணும், காண்மின் என்பவை முறையே....

நீவிர் காணீர். நீவிர் காணும். நீவிர் காண்மின் ஆகும்.

முன்னிற்போரை மட்டுமன்றி இருதிணை, ஐம்பால், மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாய் வரும் ஏவல் வினைமுற்றுகள் வியங்கோள் வினைமுற்று என்று கூறப்படும். நீ வாழ்க! என்பது வியங்கோள் வினைமுற்று ஆகும். வாழ்க! எனும் வியங்கோள் வினைமுற்று, நான் வாழ்க! நீ வாழ்க! அவன் வாழ்க! என மூவிடத்துக்கும், அவன் வாழ்க! அவள் வாழ்க! அவர் வாழ்க! என உயர்திணை மூன்று பால்களுக்கும் வரும். அது வாழ்க! அவை வாழ்க! என அஃறிணைப் பால்களுக்கும் பொதுவாக வரும். க, இய, இயர், அ, அல் முதலிய விசுதிகளைப் பெற்றே வியங்கோள் வினைமுற்று வருகின்றன.

ஒருவரை அல்லது ஒன்றை வாழ்த்துதல், ஏசுதல், வேண்டுதல். கட்டளையிடுதல் முதலிய பொருள்களிலே வரும் ஏவல் வினைமுற்று முன்னிலைப் பெயர்களுக்கே பெரும்பாலும் பயனிலையாக வரும். இது தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை பெயர்களுக்கும் பயனிலையாக வரும்.

தமிழ்மொழியிலே எழுத்து வழக்கு, பேச்சு வழக்கு என இரண்டு வகையான வழக்குகள் உள்ளன. இலக்கணமுடையது எழுத்து வழக்கு என்றும், இலக்கணமற்றது பேச்சு வழக்கு என்றும் பெயர் பெறுகின்றன. இவ்விரு வழக்குகளில் பலவகையான சொற்களும், சொற்றொடர்களும் விரவி வந்து ஒருவருடைய கருத்தைப் பிறருக்கு அறிவிப்பதற்கும், பிறர் கருத்தைத் தாம் அறிந்து கொள்வதற்கும் பயன்படுகின்றன. சொற்கள் தனித்து நின்று பொருள் உணர்த்தும் போது தனிமொழி என்றும், தொடர்ந்து பல சொற்கள் இணைந்து பொருள் உணர்த்தும் போது தொடர்மொழி என்றும் அழைக்கப்படும். தனிச் சொல்லாக நின்று ஒரு பொருளையும், பின் அதுவே தொடர் மொழியாய் பல பொருளையும் தரும்போது அது பொதுமொழி என்றும் பெயர் பெறும்.

தொடர்மொழி என்பது சிலபல சொற்கள் இணைந்து இயங்கும் தன்மை கொண்டது. பல சொற்களின் கூட்டமைப்பே சொற்றொடர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

கருத்தை ஆழமாகவும், சுருக்கமாகவும், சுவை படக்கூறுவதற்கும் மரபுரீதியாகப் பயின்றுவரும் சொற்றொடர்களே மரபுச் சொற்றொடர்களாகும். மக்களிடையே வழிவழியாகப் பேணப்பட்டு எழுத்து வழக்கிலும், பேச்சு வழக்கிலும் இடம் பிடித்து இனிமையையும், தெளிவையும், அழகையும், உறுதியையும் மொழிக்குக் கொடுப்பதில் இவை முக்கிய பங்கெடுக்கின்றன. மரபுச் சொற்றொடர் வழங்கும் இயல்புகளுக்கு, சொற்றொடர் கூட்டமைப்புக்கு ஏற்றவாறு ஏழு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. அவையாவன:-

அடுக்குத் தொடர், அடுக்கிடுக்குத் தொடர், இரட்டைக் கிளவி, இணைமொழித் தொடர், இலக்கணத் தொடர், (மரபுத்தொடர்) உவமைத் தொடர், அடுக்குமொழித் தொடர் என்பனவாகும்.

ஒரு சொல்லே திரும்பவும் வந்து, அடுக்காக வந்து, சொல்லும் கருத்தைக் கவர்ச்சியுடன் உயிரூட்டி வைக்கின்றது. இவ்வாறு வரும் சொற்றொடர்களே அடுக்குத் தொடர் எனப்படுகின்றன.

● அடுக்குத் தொடர்

விடிய விடிய விளக்கு எரிந்தது.
 சுடச்சுடத் தேநீர் அருந்தினான்.
 பெரிய பெரிய அறிஞர்கள் வருகை தந்திருந்தனர்.
 பாடப் பாட பழக்கத்தில் வரும்.
 போகப் போகத் தெரியும்.
 தின்னத் தின்ன ஆசையாக இருந்தது.
 மணிமணியான எழுத்துக்கள் அவை.

போன்ற வாக்கியங்களில் வருகின்ற விடியவிடிய, சுடச்சுட, பெரியபெரிய, பாடப்பாட, போகப் போக, தின்னத்தின்ன, மணி மணி என்பவை அடுக்குத் தொடர்களாகும்.

● அடுக்கிடுக்குத் தொடர்

அடுக்குத் தொடர்கள் சிலவேளைகளில் புணரும் போது ஒலி அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு முன்மொழி மாற்றமடையத் தொடங்கும். அவ்வாறு முன்மொழி மாற்றமடைந்து, சொல்லுவோனின் உணர்ச்சியை மிகைபடக் காட்டும் இயல்புடையது. உதாரணமாக "சிவந்த சிவந்த மேனி" என்ற அடுக்குத் தொடரில் முன்மொழியாயுள்ள 'சிவந்த' என்பது "செக்கச்" என விகாரமடைந்து "செக்கச் சிவந்த மேனி" என்ற சொற்றொடராகி விடுகின்றது. இத்தகைய சொற்றொடர்கள் தான் அடுக்கிடுக்குத் தொடர் எனப் பெயர் பெறுகின்றன.

உதாரணம்:-

அடுக்குத் தொடர்
 கரிய கரிய
 சிறிய சிறிய
 தனி தனி
 நடுங்கி நடுங்கி
 பெரிய பெரிய

அடுக்கிடுக்குத் தொடர்
 கன்னங்கரிய
 சின்னஞ்சிறிய
 தன்னந்தனி
 நடுநடுங்கி
 பென்னம் பெரிய

மேற் கூறப்பட்டவாறு அடுக்குத் தொடரின் முன்மொழி (நிலைமொழி) யில் விகாரம் ஏற்பட்டு உணர்ச்சி மிகைப்படுத்தப்படும் போது அவையே அடுக்கிடுக்குத் தொடராகின்றன.

● இரட்டைக்கிளவி

அடிச்சொற்கள் இரட்டித்து மாற்றம், திரிபு, ஏதுமின்றி சுய உருவத்தோடு பொருளுணர்த்தி நிற்பது இரட்டைக் கிளவி அல்லது இரட்டைச் சொல் எனப்படும். இவை இரண்டு சொல்லாக நின்றபோதும் பிரிந்து இயங்காத தன்மை வாய்ந்தவை. இச் சொற்கள் இசை (ஓசை) பண்பு, குறிப்பு ஆகியவை பற்றி வாக்கியங்களில் வந்து சிறக்க வைக்கின்றன. உதாரணம்:-

கடகட	கலகல	குடு குடு
மடமட	சலசல	துரு துரு
திடுதிடு	பரபர	படபட
நெடுநெடு	கரகர	பளபள

எனப் பலவகையான இரட்டைக் கிளவிகள் தமிழ்மொழியிலே பரவலாகப் பயின்று வந்து கருத்துக்களுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கின்றன.

● இணைமொழித் தொடர்

எதுகை மோனையுடன் அமைந்து ஓசைநயம் பயக்கும் வகையில், இரு சொற்கள் இணைந்து தொடர்கின்றன. இச் சொற்றொடரில் முன்மொழியும், முன் மொழிக்கு எதிர்மொழியும் ஆகிய இரு சொற்கள் இணைந்து பொருட்செறிவுடையனவாக வழங்கும்போது, அவை இணைமொழித் தொடர் எனப்படும். உதாரணம்

கொடுக்கல் வாங்கல்	ஒளிப்பு மறைப்பு
விருப்பு வெறுப்பு	வீடு காடும்
ஈடும் எடுப்பும்	கனவு நனவு
உயர்வு தாழ்வு	மண்ணும் விண்ணும்

● உவமைத் தொடர்கள்

வசன நடையிலும், செய்யுள் நடையிலும், பேச்சு வழக்கிலும் பலவகையான தொடர்கள் இடம் பெறுகின்றன. கேட்பதற்கும், வாசிப்பதற்கும் இனிமையொடு சுவையையும் அளித்து, கருத்துக்களை ஆணித்தரமாக வலியுறுத்திக் கூறுவதற்கு உவமைகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. நன்கு தெரிந்த ஒரு பொருளின் இயல்பை விளக்கி, தெரியாத ஒரு பொருளின் இயல்பை விளக்குவதே உவமையின் நோக்கம் எனலாம். உவமைகள் பெரும்பாலும் "போல" என்ற உவமை உருபுகள் பெற்று வாக்கியங்களில், உரையாடல்களில் இடம் பெறுகின்றன. உதாரணமாகச் சில உவமைத் தொடர்களை நோக்குவோம்.

- அடியற்ற மரம் போல
(அத்திவாரமற்ற நிலை)
- அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல
(பொறுமையை விளக்குவது)
- இலவு காத்த கிளிபோல
(காத்திருந்து ஏமாற்றமடைதல்)

- கல்லிலே நார் உரிக்கிறது போல
(இயலாத காரியத்தைச் செய்ய முயல்வது)
- உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல
(மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுதல்)

● இலக்கணைத் தொடர்

சொற்கள் தமக்குரிய நேர்ப்பொருளை உணர்த்தாமல் ஆற்றலினால், குறிப்பான ஒரு பொருளை உணர்த்தி வழங்கி வரும்போது, அத்தகைய தொடர்மொழி இலக்கணைத் தொடர் எனப்படும். இலக்கணைப் பொருளை அதாவது குறிப்புப் பொருளை உணர்த்தி வருதலினால் இப்பெயர் பெற்றது. வழி வழியாகக் குறிப்புப் பொருளில் வழங்கி வருவதால் இதனை மரபுத்தொடர் என்றும் கூறுவதுண்டு.

கருத்தை அழுத்தமாகவும், சுருக்கமாகவும், சுவையாகவும் கூறுவதற்கு இத்தகைய இலக்கணைத்தொடர்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. உதாரணமாகச் சில; மனப்பால் குடித்தல் (கை கூடாதவற்றை எண்ணி மகிழ்தல்)

- அறைகூவுதல் - போருக்கு அழைத்தல்
- துண்டுவிழுதல் - நட்டமாதல்
- பூசி மெழுகுதல் - குற்றத்தை மறைத்தல்
- கருவறுத்தல் - முற்றாக அழித்தல்
- கண் கலத்தல் - ஒருவரையொருவர் பார்த்தல்
- பிஞ்சிற் பழுத்தல் - இளமையில் முதிர்வடைதல்

இவ்வாறு பலவகைப்பட்ட தொடர்கள் பல்வேறு பொருளில் வழங்குகின்றன. இவை முறையே அடி, கண், கழுத்து, காது, கை, செவி, தலை, வயிறு, வாய், வால், தோள், நாக்கு, பல், முகம் பற்றியனவாயும் ஏனைய இலக்கணைகள் பற்றியனவாயும் வரும் இயல்புடையன. இவற்றை மேலும் விளங்கக் கூடிய வகையில் ஒவ்வொன்றுக்கும் உதாரணத்தைத் தெரிந்திருத்தல் நன்று.

அடி - அடியிடுதல் . . . . . தொடங்குதல்
 கண் - கண்முடுதல் . . . . . இறத்தல்
 கழுத்து - கழுத்தறுத்தல் (தீமை செய்தல்)
 காது - காதுகுத்தல் (வஞ்சித்தல்)
 கால் - கால்கொள்ளுதல் (விழா முதலியவற்றைத் தொடக்குதல்)
 கை - கைப்பிடித்தல் (மணம் புரிதல்)
 செவி - செவிப்படுத்தல் (காதில் மெல்ல அறிவித்தல்)
 தலை - தலைகாட்டுதல் (நிறைவேற்றுதல்)
 வயிறு - வயிற்றைக் கலக்குதல் (பெருந்திகிலடைதல்)
 வாய் - வாயில் மண்போடுதல் (கேடு விளைத்தல்)
 நாக்கு - நாக்கு நீட்டுதல் (அடக்கமின்றிப் பேசுதல்)
 பல் - பல்லைப்பிடுங்குதல் (சக்தியை வாங்குதல்)
 முகம் - முகத்திலடித்தல் (நேரே நிந்தித்தல்)
 வால் - வால் நறுக்குதல் (செருக்கடங்கீதல்)

இவற்றுக்கு முன் உதாரணமாகக் கூறப்பட்ட சில தொடர்கள் ஏனைய இலக்கணங்கள் பற்றி வந்தனவாகும். இவை வினைவடிவில் அமைந்த தொடர்கள். பெயர் வடிவில் அமைந்த தொடர்கள் பின்வருமாறு.

கிள்ளுக் கீரை - மிக எளிமையான பொருள்
 அவசரக் குடுக்கை - பதற்றமான ஆள்
 ஆசாடபூபதி - ஏமாற்றுக்காரன்
 ஏட்டுச் சுரைக்காய் - நடை முறையிற் பயன்படாத கல்வி
 இந்திரசாலம் - ஏமாற்றும் தன்மை
 உதவாக்கரை - பயனற்ற பொருள் எனப்பலவாகும்.

● அடுக்குமொழித் தொடர்

இணைமொழித் தொடரிலும் சற்று நீண்டனவாக இத்தொடர்கள் அமைந்துள்ளன. இலக்கியங்களிலும், மேடைப் பேச்சிலும் நயம் கருதி இச்சொற் றொடர்கள் பயின்று வருகின்றன. இணைமொழித் தொடர் களாவன. அறமும் மறமும், ஆதியந்தம், இடக்குமுடக்கு, ஈடும் எடுப்பும், உருவுந்திருவும், ஊர் உறக்கம், எதிரும் புதிருமாய், ஏற்றத்தாழ்வு, ஒட்டியுலர்ந்து, ஒட்டமும் நடையுமாய் என்று உயிர் எழுத்துக்களை முதலாகக் கொண்டும், உயிர்மெய் எழுத்துக்களில் பலவற்றை முதலாகக் கொண்டும் வழங்கி வருகின்றன. இவை ஓசை நயம் பொருந்தி நேரடிப் பொருளை உணர்த்தவல்லன. இணைமொழித் தொடருக்கும், அடுக்குமொழித் தொடருக்கும் அதிக வேறுபாடுகள் இல்லை. அடுக்குமொழித் தொடர் சொற்றொடர்கள் பல தொடர்ந்து வந்து பொருளை உணர்த்தி நின்று சொல்லும் பொருளின் தன்மைக்கு அழகு கொடுத்து கருத்தை விளங்க வைக்கின்றன.

உதாரணம் :

அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழி.

உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை.

ஓடும் பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும்..

உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும்..

எழுமையுந் தொடரும் உழுவலன்பு..

ஊருக்கும் பேருக்கும் தாரை வார்த்து..

போன்ற சில சொற்றொடர்களை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

தமிழ் மொழியில் இலக்கிய வழக்கிலே இடம்பெறும் சொற்கள், வழங்கும் முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நான்கு வகைப்படுகின்றன. அவை இயற்சொல், திரிசொல், வடசொல், திசைச்சொல் என்பவையாகும். கற்றோரும், மற்றோரும் இயல்பாகவே பொருளை விளங்கிப் பேசும் தமிழ்ச் சொற்கள் இயற்சொல் எனப்படும்.

செய்யுளில் மட்டும் வழங்கிவரும் தமிழ்ச் சொற்கள் திரிசொல் எனப்படும். அதாவது இயற்சொல்லுக்கு எதிரானதாகும். இயற்சொல்லும், திரிசொல்லும் தமிழிலே வழங்குகின்ற தமிழுக்கே உரித்தான சொற்களாகும். ஆனால் வடசொல், திசைச்சொல் என்பன தமிழ்ச்சொற்கள் அல்ல. பிறமொழிக் கலப்புகள் தமிழ்மொழியில் இடம் பெற்றுள்ளதால் வடசொல், திரிசொல் என வகுத்துத் தனியான இலக்கணம் கொடுத்தனர் இலக்கணசிரியர்.

தமிழ்மொழியைப் போன்று ஓசை நயம்பெற்று செந்தமிழோடு கலந்து வழங்கும் ஆரிய மொழிச் சொற்களே வடசொல் எனப்படுகின்றது. முற்காலத்திலே வடநாட்டவர் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து, தங்கள் சமய கலாச்சாரங்களைத் தமிழரிடையே பரப்ப முயன்றதன் விளைவாக ஏராளமான ஆரியச் சொற்கள் தமிழிலக்கிய வழக்கிற்கு கலந்தன. வேற்று மொழிச்சொற்கள் தமிழ்ச் செய்யுள் வழக்கில் வேற்றுமையின்றிக் கலப்பதாயின், அவை தமிழ்மொழி போல் வழங்கி, இயைவு பெற்று வரவேண்டும். அவ்வாறு இயைவு பெற்றவை "தற்சமம்" என்றும், இயைவு பெறாமற் தமிழிலே திரிபெய்தி வழங்கும் ஆரியச்சொல், அதாவது ஆரிய மொழிக்குரிய சிறப்பான எழுத்துக்களை உடைய சொற்கள் தமிழ் ஒலி மரபிற்கு ஏற்றவாறு சிதைந்து வழங்கப்படுமிடத்து, அவை "தற்பவம்" எனப்படுகின்றன.

ஆரியம் அல்லாத அயல்மொழிகளில் இருந்து வந்து தமிழில் வழங்கும் சொற்கள் "திசைச்சொல்" எனப்படும். "செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்

தனின்றும் தமிழில் வந்து வழங்கும் மொழி திசைமொழி” என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். நன்னூலார் இக் கருத்தை விரித்து, எளிமைப்படுத்தி, பதினெட்டு மொழிகளுள் தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளிலிருந்து தமிழில் வந்து வழங்கும் சொற்களையும் திசைச்சொல்லில் அடக்குகிறார். இன்றைய காலகட்டத்தில் இவற்றை மேலும் விரிவுபடுத்திக் கூறலாம். “உலகிலுள்ள மொழிகளிலிருந்து வந்து தமிழில் கலந்து வழங்கும் சொற்களையெல்லாம் திசைச்சொல் என்று வழங்கலாம்.”

பொதுவாக ஒரு நாட்டின் சமய, கலாச்சாரத் தொடர்பு, அரசியலாதிக்கம் வணிகத்தொடர்பு, குடியேற்றம், முதலிய காரணங்களால் ஒருமொழி பேசுவோர்களோடு இன்னொரு மொழியின் கலப்பு, தொடர்பு ஏற்படுகின்றது. இன்று உலகம் வெகுவாகச் சுருங்கி விட்டமையாலும், ஒவ்வொரு நாட்டினர் வேற்று நாட்டோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளும் இக்கால கட்டத்திலும் மொழிக் கலப்பு ஏற்படுவது இயல்பே. இவை பேச்சு வழக்கிலே ஆதிக்கம் பெற்றாலும் இலக்கண வழக்கில் இடம் பிடிக்காமல் காப்பதே இலக்கணகாரரின் கடமையாகும். தமிழ்மொழியின் தனித்தன்மைக்கும், வளத்துக்கும் மெருகு கொடுக்க வேண்டுமாயின் மொழிக்கலப்பை வரம்பிட்டுக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இன்று பல மொழிச் சொற்கள் அன்றாடப் பேச்சு வழக்கிலும், மாதாந்த சஞ்சிகைகள், தினசரிப் பத்திரிகைகள் போன்றவற்றில் இடம் பிடித்து வருகின்றன. இவற்றை நாம் இனங்கண்டு அறிந்து கொள்ளல் அவசியம். குறிப்பாக தமிழ்மொழியிலே கிரேக்கமொழி, அரபுமொழி, பாரசீகமொழி, உருதுமொழி, தெலுங்குமொழி, கன்னடமொழி, மலையாளமொழி, மராத்திமொழி, போத்துக்கீசமொழி, ஒல்லாந்தமொழி, பிரெஞ்சுமொழி, ஆங்கிலேயமொழி ஆகிய மொழிகளினின்றும் வந்த சொற்கள் சில, தமிழ்மொழியுடன் சேர்ந்து செந்தமிழ்மொழி போல வழங்கி வருகின்றன.

கிரேக்க மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்த சொற்கள் எவை எனச் சில சொற்களை நோக்குவோம். பண்டைக்காலத்தில் கிரேக்கர், உரோமர் ஆகிய மேல் நாட்டவரோடு தமிழர் ஏற்படுத்திய வணிகத் தொடர்பால் கிரேக்க மொழிச் சொற்கள் சிலவற்றைத் தமிழர்கள் தம் மொழியுடன் கலந்து பேசினர். இவை காலஞ் செல்லச் செல்ல எழுத்துவழக்கிலும் இடம்பெற்று, சங்க இலக்கியங்களில் கலந்தன. சங்க இலக்கியங்களிலே வழங்கிய சில சொற்களாவன- ஓரை, (நேரம்) சுருங்கை (சுரங்கம்) யவனர் எனச் சிலவாகும். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு மொழிகளிலுமிருந்து தமிழுடன் கலந்த சில சொற்களைத் தனித்தனி நோக்குவோம்.

● அரபுமொழி

முகமதுநபி தோன்றுவதற்கு முன்பே அரபியர் தமிழரோடு சேர்ந்து கப்பலோட்டி வியாபாரம் செய்தார்கள். அரபியர் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து தங்கி தமிழ் மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டதன் விளைவாகப் பல அரபுமொழிச் சொற்கள் தமிழிற் புகுந்து, பேச்சு வழக்கிலும், பத்திரிகை வழக்கிலும் பயில்கின்றன. உதாரணம் - இமாம் (இஸ்லாமிய சமயத் தலைவர்) இலாகா, சைத்தான், தகவல், வசூல் என்பன சிலவாகும்.

● பாரசீகமொழி

இஸ்லாமியர் ஆட்சி தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற போது, ஏறக்குறைய அறுபத்தைந்து பாரசீகச் சொற்கள் தமிழில் வந்து கலந்தன. உதாரணமாகச் சில சொற்கள்- சர்க்கார், சிப்பந்தி, சுமார், துப்பாக்கி (துருக்கிய மொழியிலிருந்து பாரசீக மொழியாக வந்தது) முலாம், மோரா, ஜமுக்காளம், சால்வை.

● உருதுமொழி

இஸ்லாமியர் தமிழ் நாட்டை ஆண்டபோது பல உருதுச் சொற்கள் (இந்துஸ்தானிச் சொற்களும்) தமிழ் மொழியில் கலந்தன. உதாரணமாக; அசல், அத்தர், அபினி, அமுல், ஆசாமி, (இ) ராஜினாமா, (இ) ருத்தல், (இ) ருட்டினம், இனாம், ஊதா, ஊதுவத்தி, கச்சேரி, கசாப்பு, கெடுபிடி, கப்பி, கம்மி, காலி, குத்தகை, சந்தா, சப்பரம், சராசரி, சாமான், கிராக்கி முதலியனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

● தெலுங்கு மொழி

விஜயநகர மன்னர் ஆட்சிக்காலத்தில் அரசியல், ஆடையணி வகைகள், பெருமீத வாழ்வு முதலியவை தொடர்பான தெலுங்குச் சொற்கள் தமிழிலே புகுந்துள்ளன. (இ) டாப்பு, (இ) ரவிக்கை, (இ) ராணுவம், (இ) லஞ்சம், ஓயில், கண்ராவி, கபோதி, கம்மல், கலப்படம், கொலு, கொலுசு, சந்தடி, சலவை, பவிசு, பராக்கு, விருது போன்ற சொற்கள் தெலுங்குச் சொற்களே.

● கன்னட மொழி

அட்டிகை, சமாளித்தல், சொத்து போன்ற சில சொற்களைக் குறிப்பிடலாம்.

● மலையாள மொழி

கச்சவடம், கொச்சி, தளவாடம் முதலிய இருபத்தாறு சொற்கள் உள்ளன எனக் கூறப்படுகின்றது.

● மராத்தி மொழி

ஏறத்தாழ அறுபது சொற்கள் தமிழுக்கு வந்துள்ளன. அட்டவணை, அபாண்டம், கைலாகு, குண்டான், சாம்பார், சாவடி, பட்டாணி, பேட்டை, வில்லங்கம் என்பவை சில.

● போர்த்துக்கீச மொழி

பதினேந்தாம் நூற்றாண்டில், ஐரோப்பியர் வியாபார நோக்கமாகவும், நாடு பிடிக்கும் நோக்கமாகவும் கீழைத்தேசங்களுக்கு வரத் தொடங்கினர். முதலாவதாக வந்த ஐரோப்பியர், போர்த்துக்கீசர் ஆவர். தமிழகத்திற்கு வந்து தமது மதத்தைப் பரப்பும் நோக்குடன் தமிழ் மக்களோடு மக்களாக ஒட்டி உறவாடினர். இத்தகைய தொடர்பால் அவர்களுடைய மொழியிலிருந்து வந்த பல சொற்கள் தமிழுடன் இரண்டறக் கலந்தன. நமது அன்றாட வாழ்விலே போர்த்துக்கீசச் சொற்கள் பல இடம்பிடித்து வருகின்றன. உதாரணமாகச் சில சொற்களை நோக்குவோம். அலுமாரி, அலவாங்கு, அன்னாசி, ஏலம், கடுதாசி, கதிரை, கோப்பை, பாதிரி, பீங்கான், பீப்பாய், வராந்தா, வாங்கு, ஜன்னல், மேஸ்திரி என்பன சிலவாகும்.

● ஒல்லாந்து மொழி

போர்த்துக்கீச ஆட்சிக்குப் பின் கீழைத் தேசங்களுக்கு வந்து தமிழகம், கோழிக்கோடு, இலங்கை உட்பட ஆண்ட ஐரோப்பியர், ஒல்லாந்தர் ஆவர். இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் டச்சுமொழிச் சொற்கள் அதாவது ஒல்லாந்த மொழிச் சொற்கள் தமிழிற் கலந்தன, உதாரணமாக: உலாந்தா, கக்கூசு, சாக்கு, துட்டு, தோம்பு, பம்பளிமாசு என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

● பிரெஞ்சு மொழி

குசினி, துருப்பு, பட்டாளம், பீரோ, லாந்தர் என்பன குறிப்பிடக்கூடிய சொற்களாகும்.

● ஆங்கில மொழி

போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தருக்குப் பின் கிழைத்தேசங்களுக்கு வந்த ஐரோப்பியர், ஆங்கிலேயர் ஆவர். மிக அண்மையிலே ஆங்கிலேய ஆட்சி கிழைத்தேசங்களிலிருந்து அகற்றப்பட்டதெனலாம்.

ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடங்கள் ஆட்சிசெய்த (இலங்கை, இந்தியா) கால கட்டங்களில் நம் நாட்டுக் கல்வி முறைமையிலே புனரமைப்பு ஏற்பட்டது. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி நீங்கிவிட்டாலும் ஆங்கில மொழியின் செல்வாக்கு நம்நாட்டில் நிலைத்து, இன்றும் வழங்கி வருகின்றது. அரசியல், பொருளியல், விஞ்ஞானம், வணிகம், மருத்துவம், பொறியியல், தொழில் நுட்பம், கலாச்சாரம் போன்ற துறைகளிலே தமிழ் நூல்கள் வெளி வருகின்றன. முன்பு வடமொழிச் சொற்கள் எவ்வாறு தமிழில் செல்வாக்குப் பெற்றனவோ அத்தகைய செல்வாக்கை இப்போது ஆங்கிலமொழி பெற்றுள்ளது. ஆயிரக் கணக்கான ஆங்கிலச் சொற்கள் விஞ்ஞானக் கலைச் சொற்களாகப் பாட நூல்களிலே உள்ளன. பொதுமக்கள் பேச்சு வழக்கிலும் பல ஆங்கிலச் சொற்கள் பயின்று வருகின்றன.

உதாரணமாக; அந்தர், அம்பயர், அயண், அனோட்டு, இலத்திரன், இலிப்பேசு, ஐதரசன், ஒட்சிசன், காபன், காபோவைதரேற்று, சோடியம், தொன், நைதரசன், பற்றீரியா, பேரியம், பொசுபேற்று, வைரசு போன்ற ஆங்கிலச் சொற்கள் அப்படியே பாட நூல்களில் தமிழ் எழுத்து வடிவம் பெற்று, கலைச்சொற்களாகத் தமிழோடு கலந்துவிட்டன.

பொதுவான எழுத்து வழக்கிலும், பேச்சு வழக்கிலும் இடம்பெறும் சில சொற்களாவன. அப்பீல், அவுன்ஸ், இஞ்சினியர், ஓட்டல், கம்பொனி, கலண்டர், பேளு, பென்சில், கோட், பேப்பர், கோப்பி, கார், பஸ்,

சைக்கிள், ரெயின், ரக்சி, சீமெந்து, பெற்றோல், டீசல், பொலிஸ், மனேஜர், மைல், வங்கி, றப்பர், பிறஷ், சொக்கிளேட், கறண்ட் எனப்பலவாகும்.

ஒரு நாட்டினர் இன்னொரு நாட்டுடன் தொடர்பு வைத்திருக்கும் பொழுது அல்லது அங்கு தற்காலிகமாக வாழும்போது, குறிப்பிட்ட சில சொற்களைத் தமிழுக்கு மாற்றமுடியாத போது அவை அப்படியே வழங்கி தமிழ்ப் பேச்சு வழக்குடன் சேர்ந்துவிடுகின்றன. இன்று எமது நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டம் காரணமாகப் பலர் வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். அந்தந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களிடையே அவர் தம் பேச்சுவழக்கில் அந்தந்த நாட்டுமொழிச் சொற்கள் சேர்ந்து விடுகின்றன. அதேநேரம் அந்த அந்நியச் சொற்களுக்குரிய நேரடித் தமிழ்ச் சொற்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துப் பேசுவது விளக்கமின்மையும், கஸ்டத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது எனலாம். அத்துடன் ஒவ்வொரு நாட்டு இயற்கைக் காரணிகளுக்கு ஏற்ப குறிப்பிடப்படும் சொற்களின் பொருட்கள் இன்னொரு நாட்டில் இல்லாமல் இருக்கலாம். எனவே அப்படியான சொற்களை அப்படியே தத்தம் மொழிகளில் பயன்படுத்த வேண்டும்.

உதாரணமாக:இன்று ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், சுவிற்சலாந்து, இத்தாலி, டென்மார்க், நோர்வே..... எனப் பல நாடுகளில் வாழ்கின்ற எம்மினத்தவர்கள் விசேட சொற்களாக அந்தந்த நாட்டுச் சொற்களைத் தமது பேச்சு வழக்குடன் சேர்த்தே தத்தமது கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். ஒரு நாட்டிற்கு இன்னொரு நாட்டினர் வந்து தமது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தும் போதோ, ஒரு நாட்டினர் இன்னொரு நாட்டில் தொடர்ச்சியாகக் குடியிருக்கும் பொழுதோ, மொழிக்கலப்பு ஏற்படுவது சகஜம். ஆனால் தத்தம் சுயமொழி இலக்கணத்தில் கலப்பு ஏற்படுவதைத் தவிர்த்து, அன்றாடப் பேச்சுவழக்கில் மட்டுமே கலப்பு ஏற்படுவதை அனுமதிக்கவேண்டும்.

ஜேர்மன் வாழ் தமிழரிடையே அன்றாடம் வழக்கிலுள்ள சில ஜேர்மன் சொற்கள் இவை. "பானென், ஆர்பைற்சம்ற், ரூத்தவுஸ், லாண்டர்சம், ஊர்லாப், கிண்டர் கெல்ட், எர்சீகுங் கெல்ட், கரிதாஸ், சோசலாம்ற், கிறங், பூவல், (சைசே) கிறங்கன் கவுஸ், கிண்டர் சிம்மர், வோணுங் சிம்மர், அன்றாக், அன்மெல்டுங், பொலிசாய்..... இவை காலநேரத்துக்கு ஏற்ப, நேரடித் தமிழ்க்கருத்தைக் கூறமுடியாத நிலையில் எளிமை கருதி அந்தச் சொற்களை அன்றாடப் பேச்சுவழக்கில் நாம் பாவிக்கின்றோம். இவற்றை நாம் எம்நாட்டுக்கு கொண்டுபோகவேண்டும், என்ற அவசியம் இல்லை. பாம்பு சட்டையைக் கழற்றிவிட்டுச் செல்வதுபோல் நாமும் இச்சொற் சட்டைகளைக் கழற்றிவிட வேண்டும். அத்தகைய சொற்பிரயோகம் எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை அத்தியாவசியமற்றவையே. இவை அங்கே வழக்கற்ற சொற்களாகி விடுகின்றன எனக் கூறமுடியும்.

"மொழி மனிதனுக்காகவே அன்றி மொழிக்காக மனிதன் இல்லை"

வினா விடை

வினா வினைச்சொல் என்றால் என்ன?

விடை மொழிக்கு இன்றியமையாத உறுப்பு வினைச் சொல்லாகும். இது ஒரு பொருளினது செயலை அல்லது நிகழ்ச்சியை (புடைபெயர்ச்சியை) உணர்த்தும் சொல்லாகும். வேற்றுமை ஏற்காது, காலத்தை இச்சொல் வெளிப்படுத்தும். வினையானது வினைமுதல், கருவி, இடம், செயல், காலம், செயப்படுபொருள் என்பன வற்றையும் உணர்த்தும் சொல்லாகும்.

வினா தெரிநிலை வினை எனப்படுவது யாது?

விடை காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தி நிற்கும் வினைகளே தெரிநிலை வினை எனப்படுகிறது. உதாரணம்: வந்தான், வருகிறான், வருவான் என்ற வினைமுற்றுக்கள் முறையே இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என வெளிப்படையாக உணர்த்துகின்றன.

வினா குறிப்புவினை எனப்படுவது யாது?

விடை காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் குறிப்பாக உணர்த்தி நிற்கும் வினைகளே குறிப்பு வினையாகும். உதாரணம்: கரியன், பொன்னன், நீ, நல்லவன் என்ற பெயர் வினைகளில் இன்று அவன் கரியன், நேற்று அவன் கரியன், நாளை அவன் கரியன். . . என மூன்று காலத்தையும் உணர்த்தக் கூடியதாயுள்ளது.

வினா உடன்பாட்டு வினை என்றால் என்ன?

விடை தொழிலின் உடன்பாட்டைத் தெரிவிக்கும் வினைகள் உடன்பாட்டு வினைகளாகின்றன. வந்தான், படிக்கிறான் என்ற வினைச்சொற்கள் தொழில் நிகழ்ச்சிக்கு உடன்பாடாகி அச்செயலை உணர்த்துகின்றன. இவை விதிவினை என்றும் பெயர்பெறுகின்றன.

வினா எதிர்மறைவினை என்று அழைக்கப்படுவது யாது?

விடை எதிர்மறைவினையாவது தொழில் நிகழாமையை உணர்த்தி நிற்கும் வினையாகும். இது மறைவினை எனவும் பெயர் பெறும். அதாவது மறுத்து நிற்பதால் மறைவினை எனப்படுகிறது. உதாரணம்: நடவான், உண்ணான் எனும் சொற்கள் தொழில் நிகழாமையையும் எதிர்த்து மறுத்தலையும் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறு வருவனவே எதிர் மறைவினை என அழைக்கப்படுகின்றன.

வினா தன்வினை எனப்படுவது எது?

விடை தன்வினையாவது கருத்தாவின் (செய்பவனின்) தொழிலை உணர்த்தி நிற்கும். அதாவது எழுவாயினது செயல் எனவும் பொருந்தும். உதாரணம்: அரசன் கோயில் கட்டினான். எனும் வாக்கியத்தில் அரசன் கோயிலைக் கட்டுதல் எனும் தொழிலைத் தானே செய்வதாகப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. கருத்தாவின் தொழில் இங்கு நடைபெற்றமையால் தன்வினை எனப்படுகிறது.

வினா பிறவினை என்றால் என்ன?

விடை பிறவினையாவது தான் செய்யாமல். இன்னொரு வரை ஏவிச் செய்விப்பதன் மூலம் அத்தொழிலைச் செய்விப்பது பிறவினையாகும். உதாரணம்: அரசன் கோயிலைக் கட்டுவித்தான். எனும் வாக்கியத்தில் 'கட்டுவித்தல்' எனும் தொழிலை பிறரை ஏவிச் செய்விப்பதன் மூலம் அத்தொழிலை உணர்த்தி நிற்கிறது. ஒரு தொழிலைப் பிறரைக் கொண்டு செய்விப்பவனது செயலைக் தெரிவிப்பது பிறவினையாகும். தன் வினைகள் வி, பி, கு, சு, டு, து, பு, று என்ற விசுவகர்கள் மூலம் பிறவினைகளாக்கப்படுகின்றன. இவை பிறவினை விசுவகர்கள் எனப்படுகின்றன.

வினா செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை எனப்படுவது யாது?

விடை செயப்படுபொருள் உள்ள (வாக்கியங்கள்) வினைகள் செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை எனப்படுகின்றன. உதாரணம்: ஆசிரியர் பாடம் படிப்பித்தார். இவ்வாக்கியத்தில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் எனும் மூன்று வாக்கிய உறுப்புகள் இருக்கின்றன. "படிப்பித்தார்" என்ற பயனிலையைக் கொண்டு "எதை?" என்ற கேள்வியை எழுப்பலாம். இக் கேள்விக்கு விடையாக வருவது 'பாடம்' எனும் செயப்படுபொருளாகும். அதாவது படிப்பித்தல் எனும் செயலைப் பட்டபடியால் பாடம் செயப்படுபொருளாயிற்று. இவ்வாறு செயப்படுபொருள் உள்ள வாக்கியங்களே செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை எனப்படுகின்றன.

வினா செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை எனப்படுவது எது?

விடை செயப்படுபொருள் இல்லாத வினைகள் செயப்படு பொருள் குன்றிய வினை எனப்படுகின்றன. உதாரணம்: ஆசிரியர் வந்தார். இவ்வாக்கியத்தில் 'வந்தார்' என்ற பயனிலையைக் கொண்டு எதை? என்ற கேள்வியை எழுப்பி, செயப்படுபொருளைப் பெறமுடியாது. அதாவது இங்கே செயப்படு பொருள் இல்லை. எனவே செயப்படுகுன்றிய வினை எனப்படுகின்றது.

வினா செய்வினை என்றால் என்ன?

விடை ஒரு பொருளின் தொழிலை உணர்த்தும் வினைச் சொல் செய்வினை எனப்படும். செய்வினை வாக்கியங்களிலே கருத்தா, அல்லது செய்பவன் எழுவாயாக வரும். உதாரணம்: தம்பி பாட்டு படித்தான், மாணவர் பாடம் படித்தனர். இவ்வாக்கியங்களில் படித்தனர், படித்தான் என்னும் வினை முற்றுக்கள் தம்பி, மாணவர் முதலிய எழுவாய்களின் தொழில்களை உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு கருத்தாவின் தொழில்களை உணர்த்துவது செய்வினை எனப்படுகிறது.

வினா செயப்பாட்டு வினை என்றால் என்ன?

செயப்படுபொருள்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவற்றை முதன்மையாக வைக்கும் வாக்கியங்கள் செயப்பாட்டு வினை எனப்படும். உதாரணம்: தம்பியால் பாட்டு படிக்கப்பட்டது.

இந்த வாக்கியத்தில் (செய்வினை வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளாக வந்த பாடம் இங்கு எழுவாயாக வருகின்றது) பாட்டு என்பது எழுவாயாக வந்துள்ளது. செயப்படுபொருள் எழுவாயாக வாக்கியத்தில் வரும்போது அது செயப்பாட்டுவினை வாக்கியம் எனப்படும்.

வினா மூன்றும் வேற்றுமை உருபு ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு எனக் கூறப்படுகிறது. இந்த உருபு தவிர்ந்த நிலையிலும் மூன்றும் வேற்றுமைப் பொருள் உணர்த்தப்படுகிறது. உதாரணம்: அவன் கத்திகொண்டு வெட்டினான் என்பதாகும். உருபு இல்லாமலே உணர்த்தப்படுவது எங்ஙனம்?

விடை வேற்றுமை உருபுகள் இல்லாமலே குறிப்பிட்ட சில சொற்களைக் கொண்டு வேற்றுமை உணர்த்தும் நிலை புற நீங்கலாக உண்டு. மேலே குறிப்பிட்ட வாக்கியத்தில் வந்துள்ள "கொண்டு" எனும் சொல் மூன்றும் வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்தி நிற்கின்றது. இது "சொல்லுருபு" எனப்படும். இத்தகைய சொல்லுருபுகள் ஏனைய வேற்றுமைகளிலும் இருக்கின்றன.

வினா வேற்றுமை எத்தனை வகைப்படும்? அவை எவை?

விடை வேற்றுமை எட்டு வகைப்படும். இவை முறையே முதலாம் வேற்றுமை, இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் எட்டாம் வேற்றுமை எனப்பெயர் பெறுகின்றன.

வினா தற்காலத்தில் வழங்கிவரும் தமிழ் வரி வடிவினிலே சில எழுத்து மாற்றங்கள் செய்யப் பட்டுள்ளன. அதனால் ஏற்படும் நன்மைகள் எவை?

விடை எழுத்துக்கள் யாவும் ஓர் ஒருமைப்பாட்டினைப் பெற்றால் அவற்றைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு இலகுவாக இருக்கும். தட்டச்சுப்பொறியிலே குறைந்த எழுத்து வடிவத்தை அமைத்துக் கொள்வதால், மிக விரைவாக எழுத்துக்களை அடித்து முடிக்கலாம். விசேடமாக சிறுவர்களுக்கு இவ்வெழுத்துமைப்பைக் கற்றுக் கொள்வதில் அதிக கடினம் இருக்காது.

வினா எழுத்துக்கள் தோன்றும் வகையைக் கூறுக?

விடை வயிற்றிலிருந்து பிறக்கும் காற்று நெஞ்சிலும், குரல்வளையிலும், தலையிலும் பொருந்திக் குரல் வளையூடாக வாயிலுள்ளே செல்லும். அதுவே மூக்கினூடாகவும் வெளிப்படும். நாவும் மேல் வாயும், பல்லும் உதடும் பொருந்துவதால் இக் காற்றொலி எழுத்தாகப் பிறக்கின்றது.

வினா இடுகுறிப் பெயர் என்றால் என்ன?

விடை எவ்வித காரணமும் கருதாது பண்டுதொட்டு நிலைத்து நிற்கும் சொற்களே இவை. ஒரு பொருளுக்கு அடையாளமாக முன்னர் இடப்பட்ட இப்பெயர் ஏதோ காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்திருக்கலாம். அனால் இன்று அவை மறைந்துபோய், ஒரு காரணமும் பற்றாது வழங்கி வருகின்றன.

- வினா உதாரணம்: மலை, மண், மரம், கடல், செடி எனப் பலவகையின.
- வினா ஆறுவகைப் பெயர்கள் எவை?
- விடை பொருட்பெயர், காலப்பெயர், இடப்பெயர், சினைப்பெயர், பண்புப்பெயர், தொழிற்பெயர் ஆகியன.
- வினா உரிச்சொல் என்று எதனைக் குறிப்பிடப்படுகின்றது?
- விடை உலகிலே இருவகைப் பொருள்கள் உள்ளன. உயிருள்ளவை ஒருவகை, உயிரில்லாதவை இன்னொருவகை; இவ்விருவகைப் பொருள்களுக்கும் குணப்பண்பு பெயராயும், தொழிற்பண்பு வினையாயும் வடிவங்கள் கொள்கின்றன. இவ்விரு பண்புகளையும் உணர்த்த அடிச்சொல்லாக நின்று பொருள் தருவதே உரிச்சொல்லாகும்.
- வினா ஒருசொல் பலபொருள்கள் தரும் உரிச்சொல்லுக்கு உதாரணம் தருக?
- விடை கடி: என்ற உரிச்சொல், காப்பு, விரைவு, மிகுதி, சிறப்பு, மணம், அச்சம் எனப் பலவகைப்பட்ட பொருள்களைத் தருகின்றது.
- வினா நினைவு+அஞ்சலி = என்பதைச் சேர்த்து எழுதும் போது, சிலர் நினைவாஞ்சலி என்றும் வேறுசிலர் நினைவஞ்சலி என்றும் எழுதுகின்றனர். இதில் எது சரியான சொற் சேர்க்கையாக இருக்கின்றது?

விடை   நினைவு என்ற தமிழ்ச் சொல்லும் அஞ்சலி என்ற வடசொல்லும் இணைந்தது தான் இச் சொற்றொடர். அதாவது இது வடமொழி - தமிழ்மொழிக் கலப்பாகும். நினைவு என்ற தமிழ் நிலைமொழியோடு அஞ்சலி என்ற வட மொழி வருமொழியாக வரவே, இதைக் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி விதிக்கேற்ப 'நினை வஞ்சலி' என எழுதுவதே சரியாகும்.

வினா   தா, கொடு, * என்ற பதங்கள் ஒருவரிடமிருந்து இன்னொருவர் ஏதோ ஒன்றைப் பெறுவதையே குறிக்கின்றன. முன்னைய காலத்திலும் இதே கருத்தைத்தான் இவை கொடுத்தனவா?

விடை   முன்னைய காலத்தில் இவை சற்று வேறுபட்ட முறையில் கருத்தைப் புலப்படுத்தவே பயன்பட்டன. "சுதல்" என்பது உயர்ந்தோன் தன்னிலும் தாழ்ந்தோனுக்கு வழங்குவதையும், "தருதல்" என்பது தனக்குச் சமமானவனுக்கு வழங்குவதையும் "கொடுத்தல்" என்பது உயர்ந்தோன் தாழ்ந்தோனிடமிருந்து பெறுவதையும் குறித்தது. இப்பிரயோகங்கள் இன்று முன்னைய வழக்காற்றினை இழந்துவிட்டன.

வினா   ஓர் - ஒரு என்ற சொற்களை எந்தெந்த இடங்களிற் பயன்படுத்துவது சரியானது?

விடை   வருமொழி முதலில் உயிரெழுத்து வருமாயின் 'ஓர்' என்று எழுதுதல் வேண்டும். உதாரணம்: ஆடு என்ற சொல்லின் முன்னே "ஓர் ஆடு" என்று எழுதுதல் வேண்டும். நாள் என்ற உயிர் மெய் எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட சொல்லின் முன்னே ஒரு என்ற சொல் எழுதப்பட்டு "ஒரு நாள்" என வருதலே சரியானதாகும்.

வினா இலக்கண விதிக்கமைந்த எழுத்துத் தமிழோடு பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்களைச் சேர்த்து எழுதலாமா?

விடை இலக்கண விதிக்கமைந்த செந்தமிழ்ச் சொற்களோடு, இக்காலத்திலே பெருமளவு பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்களையும் கையாள்வது வழக்கிலுள்ளது. ஆக்க இலக்கியங்களிலே கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல்களை இயற்கையாகக் கையாண்டு சுவையினை ஏற்படுத்துவது வரவேற்கத்தக்கதே. சிறப்பாகச் சமூக நாடகங்களிலே பாத்திர உரையாடல்கள் பேச்சுத் தமிழில் அமைவதே சிறப்பு. எனினும் பாத்திரங்களின் உரையாடல்களோடு பேச்சுத் தமிழ் நின்று விடுவதே நல்லது. கதாசிரியர் எழுதும் தன்கூற்று வாக்கியங்களிலும், பாத்திரங்களின் இயக்கம் பற்றிய வாக்கியங்களிலும் பேச்சுத் தமிழ் இடம்பெறாத வகையில் அவதானமாக இருக்கவேண்டும். ஆக்க இலக்கியங்களில் மட்டுமே பேச்சுத் தமிழை இயற்கை உணர்வுகளைப் புலப்படுத்த தேவையான இடங்களில் அதன் கர்த்தாக்கள் பயன்படுத்த முடியும்.

வினா சொல்லை எவ்வாறு பகுக்கலாம்?

விடை பகுபதம், பகாப்பதம் என இருவகையாகப் பகுக்கலாம்.

வினா பகுபதத்தின் உறுப்புக்கள் எவை?

பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம்.

- வினா அணி என்றால் என்ன?
- விடை மொழியிலே எடுத்த ஒரு பொருளைப் பற்றி அழகாகவும், பொருள் வலிமையோடு உரைப்பதுவும், எழுதுவதும் அணி எனப்படும். அது சொல்லணி, பொருளணி என இரு வகைப்படும்.
- வினா சொல்லணி என்பது எதனைக் குறித்து நிற்கிறது?
- விடை எழுத்தும், சொல்லும் பற்றி வருவது சொல்லணியின் இயல்பாகும். இது எதுகை, மோனை, பின்வருநிலை, மடக்கு, சிலைடை எனப் பல வகைப்படும்.
- வினா செய்யுட்களிலே அணிசெய்கின்ற எதுகை என்பது யாது?
- விடை எதுகை என்பது செய்யுட் சீர்களின் அல்லது வாக்கியச் சொற்களின் இரண்டாம் எழுத்து, ஒன்றிவரத் தொகுப்பது எதுகை அணியாகும். உதாரணம்: ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி. 'கூட்டம் கூடித் திட்டம் போட்டு, வெட்டிப் பேச்சுப் பேசியதால் வந்தது நடட்டம்', என்ற வாக்கியங்களில் உள்ள சொற்களின் இரண்டாம் எழுத்துக்கள் ஒரே இன எழுத்தாக இருப்பதை அவதானிக்கவும். இவ்வாறு இரண்டாம் எழுத்துக்கள் ஒரே இன எழுத்தாக ஒன்றி, செய்யுட்களிலோ, வாக்கியங்களிலோ வருமாயின் அவை எதுகைச் சொற்கள் எனப் பெயர் பெறுகின்றன.

வினா மோனை எனப்படுவது யாது?

விடை செய்யுட்களிலே சீர்களின் முதலாவது எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பதும், உரைநடையிலே வாக்கியச் சொற்களின் முதலெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பதும் மோனை அணியாகும்.

உதாரணம்: "தாயைத் தவிக்கவிட்டுத் தன்ககம் தேடித்திரியும் சேயைச் சிறந்தவன் எனச் செப்புதல் சரியாமோ?" என்ற செய்யுளடிகளில் வருகின்ற சொற்களின் முதலெழுத்துக்கள் ஒரே எழுத்தாக அல்லது ஒரே இனவெழுத்தாக இருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

"நற்சிந்தனையோடு நானிலத்தில் நீதியுடன் வாழ்பவர்கள் நேர்மையானவர்கள்" என்ற உரைநடை வாக்கியத்திலே வருகின்ற சொற்களின் முதலெழுத்துக்கள் பெரும் பாலானவை "நகரத்தை" முதலாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன.

வினா சிலேடை என்பது எதனைக் குறித்து நிற்கிறது?

விடை ஒரு சொல்லோ, சொற்றொடரோ பல பொருளை உணர்த்துமாயின் அது சிலேடை எனப்படும். இதுவும் மொழியை அணிசெய்யும் அணிகலனாகும்.

உதாரணம்: வைகை என்ற சொல்லை நோக்கினால், வைகைநதி என்ற பெயருடைய ஆற்றைக் குறிக்கிறது. அத்துடன் வைகை! (அதாவது கையை வை!) என்ற பொருளையும் உணர்த்தி நிற்கிறது. இவ்வாறு பல்பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள் சிலேடைச் சொற்கள் எனப் பெயர் பெறுகின்றன.

வினா ஆகுபெயர் என்பது யாது?

விடை ஒரு பொருளின் இயற்பெயர், அப்பொருளோடு தொடர்புடைய பிற்தொரு பொருளிற் குத் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரின் அது ஆகு பெயர் எனப்படும். இது பொருளாகுபெயர், இடவாகுபெயர், சிணையாகுபெயர், குணவாகு பெயர், தொழிலாகு பெயர், காலவாகுபெயர் என ஆறுவகைப்படும்.

உதாரணம்: யாழ்ப்பாணம் கலை, கலாச்சாரத்தை வளர்க்கிறது. இந்த வாக்கியத்திலே குறிப்பிட்டுள்ள யாழ்ப்பாணம் என்பது இடத்தைக் குறிக்கவில்லை. அந்த இடத்திலுள்ள மக்களுக்கு ஆகி, அவர்களையே யாழ்ப்பாணம் என்ற இடம் இவ்வாக்கியத்திலே அங்கு வாழ் மக்களுக்கு ஆகி வந்தமையால் இது இடவாகு பெயர் எனப் படுகின்றது.

வினா வழக்கள் என்பது எதனைக் குறிக்கின்றன?

விடை வாக்கியங்களை ஆக்கும் போது சோம்பல், மறதி, தடுமாற்றம் முதலிய பல காரணங்களால் வழக்கள் தோன்றக் கூடும். இவ்வழக்கள் திணைவழு, பால்வழு, இடவழு, காலவழு, வினைவழு, விடை வழு, மரபுவழு என ஏழு வகைப்படும்.

வினா சொற்புணர்ச்சி என்பது யாது?

விடை நிலைமொழி ஈறும் வருமொழி முதலும் பொருட் பொருத்தமுறப் புணர்வது சொற்புணர்ச்சி ஆகும்.

வினா நிலைமொழி ஈறு என்றால் என்ன?

விடை ஒரு சொல் இன்னொரு சொல்லுடன் சேர்வதற்குத் தயாராக, சேர்வதற்குரிய சொல்லை எதிர்பார்த்த நிலையில் முதலாவதாக நிலைத்துள்ள சொல் நிலை மொழி எனவும், அச்சொல்லின் கடைசி எழுத்து ஈறு எனவும் பெயர் பெற்று, நிலைமொழியீறு என்பதாயிற்று. நிலையாக, முதலாவதாக உள்ள சொல்லுடன் சேரவரவுள்ள சொல் வருமொழி எனப்படுகிறது. ஆகவே முதலாவதாக நிலையான சொல்லின் இறுதி எழுத்தும், வருகின்ற சொல்லின் முதலெழுத்தும் புணர்ச்சி விதிக்கமைய சேர்கின்றன.

வினா க, ச, த, ப மிகும் இடங்களுக்கு உதாரணம் தருக?

விடை வாழை - குலை = வாழைக்குலை
அரிசி - சோறு = அரிசிச்சோறு
நாடு - தலைவன் = நாட்டுத்தலைவன்
தீ - பெட்டி = தீப்பெட்டி.

மேற்குறிப்பிட்ட சொற்சேர்க்கையின் போது க், ச், த், ப் என்ற எழுத்துக்கள் வருமொழி முதலின் இனவெழுத்துக்களாக மிகுந்துள்ளன.

வினா காரணப்பெயர் என்றால் என்ன?

விடை ஏதாவது ஒரு காரணம் பற்றி வழங்கிவரும் பெயர் காரணப்பெயர் எனப்படும். உதாரணம் பறப்பதால் பறவை எனப்படுகிறது. மண்ணை வெட்டும் கருவி என்பதால் மண்வெட்டி எனப்பெயர் பெறுகின்றது.

வினா   மூவிடங்கள் என்று எதனைக் குறிப்பர்?

விடை   பேசுவோரையும் பேசப்படுவோரையும் குறித்து அமைவதே இடம் எனப்படுகிறது. இது மூன்று வகைப்படும். அவை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்பனவாகும்.

வினா   தமிழ்மொழி இலக்கணத்தில் "வழக்கு" என்ற பதம் எதனைக் குறித்து நிற்கிறது?

விடை   நம் முன்னோர்கள் முதற்கொண்டு இன்றள விலும் பேசி, எழுதுகின்ற முறையே 'வழக்கு' எனச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது சொல்லையும், பொருளையும் வழங்கும் முறை என்பர். இதை மரபு என்றும் கூறுவர். இவ்வழக்கு

● இயல்பு வழக்கு,

● தகுதி வழக்கு

என இருவகைப்படும்.

வினா   இயல்பு வழக்கு என்பது யாது?

விடை   ஒரு பொருளைக் குறிப்பதற்கு உரியதாய், இயல்பாக உள்ள ஒரு சொல்லால் அதற்குரிய பொருளைக் குறித்து, வழங்குவதை இயல்பு வழக்கு என்பர். இது

● இலக்கணமுடையது,

● இலக்கணப்போலி,

● மரூஉ

என மூன்று வகைப்படும்.

வினா இலக்கணமுடைய சொல் என்றால் .என்ன?

விடை இலக்கண நெறியோடு வழங்கி வரும் இயல்பான சொற்களை இவ்வகையாகக் கொள்ளலாம். இலக்கண வழுவற்ற சொற்களாக இவை இருக்கும். உ + ம் நான் பாடம் படிக்கின்றேன், பிள்ளைகள் பாடம் படிக்கிறார்கள் என்பன.

வினா இலக்கணமற்ற சொற்கள் இலக்கணப் போலியா?

விடை அப்படியல்ல. இலக்கணம் உடையதுபோலத் திரிபடைந்து, தமிழில் வழங்கும் சொற்களே இலக்கணப்போலி என அழைக்கப்படுகின்றன. இலக்கண நெறியோடு வழங்கப்படும் சில சொற்கள் அவ்வழக்கிலிருந்து மாறாகத் திரிந்து, அந்நெறிக்குப் பொருத்தமாய் இல்லாவிடினும் இலக்கணம் உடையது போலவே இருக்கும். உதாரணம்:-

இலக்கணமுடையன	இலக்கணப்போலி
தசை	சதை
நகர்ப்புறம்	புறநகர்
இல்முன்	முன்றில்
ஒளவை	அவ்வை

வினா மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள் எவை?

விடை ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு என்பவையாகும்.

வினா மருஉச்சொற்கள் என்பவை எவை?

விடை இலக்கணமுடைய சிலவற்றின் எழுத்துக் களும், இலக்கணப்போலிச் சொற்களும் மருவிச் சிதைவடைந்து இன்று வரை வழங்கி வருகின்றன. இலக்கணம் சிதைந்து, சொல்லின் வடிமும் மாறித் திரிபடையும் சொற்களே மருஉச்சொற்கள் எனப்படுகின்றன. உ+ம் சோழ நாடு - சோனாடு எனவும், சிகைக்காய் என்பது சீயக்காய் என்றும் வழங்குகின்றன.

வினா வழக்கு என்பதன் அடுத்த பிரிவான "தகுதி வழக்கு" என்பதன் பொருள் என்ன?

விடை ஒரு பொருளைக் குறிப்பதற்குரிய சொல்லால் அப்பொருளைக் குறிக்காமல், அச்சொல்லிற்கு ஏற்ற தகுதியான வேறு சொல்லைக் கொண்டு அப்பொருளைக் குறிப்பது தகுதி வழக்கு எனப்படுகின்றது. அதாவது நேரிடையாகக் கூடாமல் தான் கூறுவதற்கு விழையும் கருத்தை அல்லது சொல்லை, தகுதி கண்டு வேறொரு சொற்களால், வசனங்களாற் கூறுவதாகும். இவ்வழக்கு

- இடக்கரடக்கல்
- மங்கலம்
- குழுஉக்குறி

என மூன்று வகைப்படும்.

வினா முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்றுக்கு உதாரணம் தருக?

விடை நீ நட! ஓடி வா! புத்தகத்தைப் படி! எனப் பல.

வினா இடக்கரடக்கல் என்பது யாது?

விடை பலர் கூடி நிற்கும் ஒரு இடத்தில் தாம் பேசுவதை மற்றவர் புரிந்துகொள்வார்கள். ஆனால் சொல்லியே ஆகவேண்டும் என்ற இடர்ப்பாடாக இருக்கும். அதனால் நாகரிகமான முறையில் நல்ல வசனமாகப் பேசவேண்டும் என நினைத்துப் பேசப்படும் சொற்களே இடக்கரடக்கற் சொற்கள் எனப்படுகின்றன.

உ + ம் சோறு திண்டேன் என்பதை; சோறு சாப்பிட்டேன் எனவும், அவனும், அவளும் ஓடிவிட்டனர் என்பதை உடன்போக்குக்குச் சம்மதித்தனர் எனவும், மலங்கழித்து வந்தவனை கை, கால் கழுவி வருகிறான் எனவும் அவ்வச் சூழ்நிலையிலே நாகரிகமாகக் குறிப்பிடுவதாகும்.

வினா மங்கலச் சொல் எதனைக் குறித்து நிற்கிறது?

விடை துக்க செய்தியை அல்லது சொல்லக் கூடாத ஒன்றையோ ஓரளவுக்கு மங்கலமான முறையில் உணர்த்துதல் மங்கலச் சொற்களாகும். துக்கச் செய்தியை அப்படியே ஒருவர் சொல்லாமல் மறைத்து நல்ல சொற்களால் உணர்த்துவது ஆகும்.

உ + ம் செத்துவிட்டார் என்பதைச் சிவபதம் அடைந்தார் எனவும், தாலி இழந்த பெண்ணை "அமங்கலி" என்றும் இறக்கும் தருவாயில் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை உணர்த்த, "அவர் தனது சொந்தக்காரர்களை எல்லாம் தேடுகிறார்" என்றும் ஒரு மங்கள வார்த்தைகளாற் குறிப்பிடுவதையே மங்கலச் சொற்கள் எனலாம்.

வினா குழுஉக்குறி என்பது யாது?

விடை சிலவற்றின் பொருள்களைக் குறிப்பதற்கு மறை முடிமான சில சொற்களாற் கூறுவதே குழு உக்குறிச் சொற்கள் எனப்படுகின்றன. இவை அவ்வக் குழுவினராலேயே புரிந்து கொள்ளப் படும்.

உ + ம் இங்குள்ள வாழ்க்கையில் எம்மவரிடையே பொலீஸ்காரனை "மாமா" எனவும், "பச்சை" எனவும், நீண்ட காலம் இங்கு வாழ்ந்தவரைப் "பழைய காய்" என்றும், நன்றாகக் குடித்தவரை (மது) "தண்ணியிலே நிற்கிரூர்" எனவும் குறித்துச் சொல்வதாகும்.

மதுவைச் "சொல்விளம்பி" என்றும் ஒரு கூட்டத்தினர் தமக்குள்ளே கூறுவதுண்டு.

வினா வேற்றுமை உருபுகள் எவை?

விடை முதலாம் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை.
இரண்டாம் வேற்றுமை - ஐ.
மூன்றாம் வேற்றுமை - ஆல், ஆன் - ஒடு, ஒடு
நான்காம் வேற்றுமை - கு
ஐந்தாம் வேற்றுமை - இல், இன்
ஆறாம் வேற்றுமை - அது, உடைய
ஏழாம் வேற்றுமைக்கு - கண், இடம்,
கடை என எட்டு உருபுகளுக்கு மேலுள்ளன.
எட்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை.

இலக்கணம் கற்போம் பகுதி - 2

- * பெயர்ச்சொற்பாகுபாடு
- * வேற்றுமை
- * தொகைநிலை—தொகாநிலை
- * வழநிலை –வழாநிலை
- * அணிவகைகள்
- * சொற்புணர்ச்சி
- * வினை வகைகள்
- * வாக்கிய வகைகள்
- * கட்டுரை வகைகள் என்பவற்றுடன்...

மற்றும் முக்கிய இலக்கணப் பகுதிகள் இடம் பெறுகின்றன.

